

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต

สาขาวิชาทัศนศิลป์ศึกษา แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2561

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

พื้นที่แห่งความสุข

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต
สาขาวิชาทัศนศิลป์ศึกษา แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา 2561
ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

HAPPY SPACE

By

MISS Darika PANGPENG

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for Master of Fine Arts (VISUAL ARTS EDUCATION)

Graduate School, Silpakorn University

Academic Year 2018

Copyright of Graduate School, Silpakorn University

หัวข้อ	พื้นที่แห่งความสุข
โดย	คาริกา พันธุ์เพ็ง
สาขาวิชา	ทัศนศิลป์ศึกษา แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญาโท
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก	อาจารย์ นกมล วิรุฬห์ชาตะพันธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้รับพิจารณาอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.จุไรรัตน์ นันทานิช)

พิจารณาเห็นชอบโดย

..... ประธานกรรมการ
(ศาสตราจารย์ เกียรติคุณ พิษณุ สุภนิมิตร)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(อาจารย์ นกมล วิรุฬห์ชาตะพันธ์)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
(อาจารย์ ดร. อภินิศา จิตรกร)

..... ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก
(ศาสตราจารย์ เกียรติคุณ เข็มรัตน์ กองสุข)

58901311 : ทักษะศิลปศึกษา แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญาโทบัณฑิต

คำสำคัญ : สัมพันธภาพ, ความผูกพัน, ศิลปะสามมิติ, พื้นที่

นางสาว ดาริกา พันธุ์เพ็ง: พื้นที่แห่งความสุข อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ : อาจารย์
นภคล วิรุฬห์ชาตะพันธ์

การสร้างสัมพันธภาพระหว่างแม่และลูกเกิดขึ้นตั้งแต่การตั้งครรภ์ การเลี้ยงดูในการ
สร้างความสัมพันธ์ระหว่างแม่และลูกนั้นทำให้เกิดเป็นความสุขความรักและความผูกพันที่คงอยู่ทั้ง
ในร่างกายและจิตใจจึงทำให้เกิดเป็นพื้นที่เล็ก ๆ ที่เต็มไปด้วยความรัก

แนวคิดดังกล่าวเป็นประสบการณ์ที่เกิดขึ้นจริงจึงเกิดเป็นแรงบันดาลใจที่นำไปสู่การ
สร้างสรรค์รูปทรงสามมิติแบบตัดทอน แสดงให้เกิดถึงความรักความสัมพันธ์ระหว่างแม่และลูกที่
ทำให้เกิดความสุข โดย เสมือนเป็นตัวแทนของแม่และลูก มีการตัดทอนรูปทรงให้เกิดเป็นรูปทรง
แบบง่าย และใช้รูปทรงตามความชอบของลูก เช่น รูปทรงปลา รูปทรงสี่เหลี่ยมคล้ายคลึงกับกล่อง
และรูปทรงตามลักษณะมุมมองในแบบของเด็กและการจดจำ

โดยการสร้างแบบของตัวผลงานเป็นแม่โอบกอดลูกด้วยความรักอันบริสุทธิ์ และมี
ลูกสมุนตัวเล็ก ๆ ถูกวางอยู่โดยรอบ งานชิ้นหลัก ด้วยเทคนิคการเย็บผ้าสีพื้น (ผ้าดิบ) ผ้าลาย ไหม
พรม กระดุมสีต่างและลูกบิดผสมผสานจนเกิดเป็นผลงานสามมิติ สะท้อนให้เห็นถึงพื้นที่แห่ง
ความสุขของแม่และลูก

58901311 : Major (VISUAL ARTS EDUCATION)

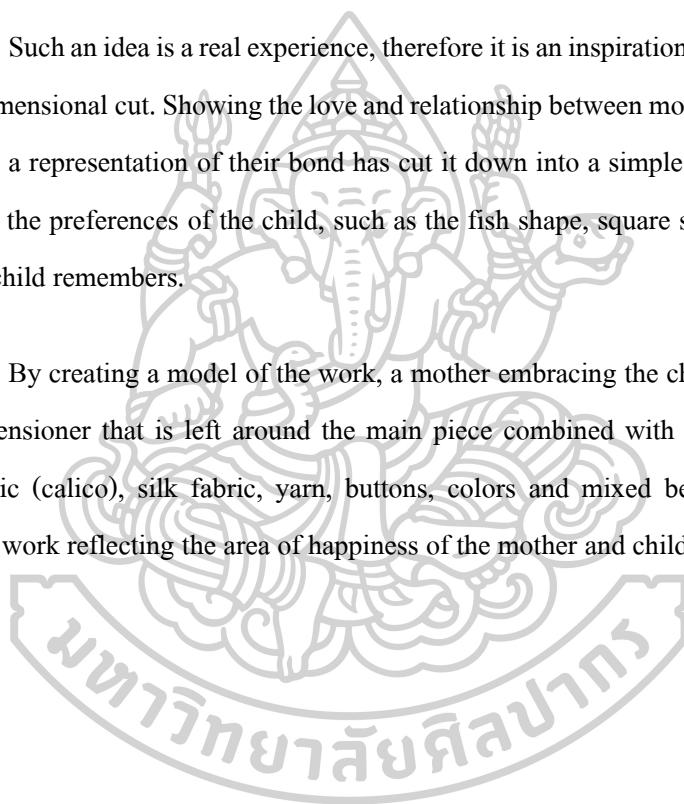
Keyword : Relationship, Nurture, Three-dimensional art, space

MISS DARIKA PANGPENG : HAPPY SPACE THESIS ADVISOR : PROFESSOR
NOPPADON VIROONCHATAPUN

The relationship between a mother and child has occurred since pregnancy. Nurturing the relationship between mother and child causes happiness, love and bonding in both the body and mind, resulting in a small space filled with love.

Such an idea is a real experience, therefore it is an inspiration that leads to the creation of a three-dimensional cut. Showing the love and relationship between mother and child that causes happiness as a representation of their bond has cut it down into a simple shape we use, the shape according to the preferences of the child, such as the fish shape, square shape or a box. Different on how the child remembers.

By creating a model of the work, a mother embracing the child with pure love, there is a small pensioner that is left around the main piece combined with the technique of sewing colored fabric (calico), silk fabric, yarn, buttons, colors and mixed beads to become a three-dimensional work reflecting the area of happiness of the mother and child.

กิตติกรรมประกาศ

การค้นคว้าและสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ของข้าพเจ้าสำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี จากความอนุเคราะห์จาก อาจารย์นภดล วิรุพท์ชาตะพันธ์ และ อาจารย์ ดร.อภิรักษ์ จิตรกร อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ศาสตราจารย์ปรีชา เกาทอง อาจารย์พิชญ์ สุภนิมิตร อาจารย์สาครินทร์ เครืออ่อน และบุคลากรทางการศึกษา ที่คอยให้คำแนะนำคำปรึกษา แก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ และยังคงคอยเป็นกำลังใจห่วงใยให้ความช่วยเหลือเสมอมา รวมถึงอาจารย์ทุกท่าน

ขอขอบคุณเจ้าหน้าที่ฝ่ายวิชาการ ทั้งคณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์ และคณะศึกษาศาสตร์ รวมถึงเจ้าหน้าที่บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร ทุกท่านที่คอยช่วยเหลือติดต่อประสานงาน มาให้โดยตลอด ขอขอบคุณสังคมในรั้วมหาวิทยาลัยศิลปากรทุกท่าน ที่ทำให้เข้าใจธรรมชาติมากยิ่งขึ้นในการเรียนมหาวิทยาลัย

สุดท้ายนี้ขอขอบคุณพ่อแม่และครอบครัวที่คอยสนับสนุนการเรียนการทำงานเสมอมาผู้สร้างสรรค์มีความซาบซึ้งในความกรุณาอันดีและทุกท่านที่ได้กล่าวมานี้ขอให้ทุกท่านได้พบเจอแต่สิ่งดีงาม ข้าพเจ้าขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ดาริกา พันธุ์เพ็ง

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง	ญ
สารบัญรูปภาพ	ฎ
บทที่ 1	1
บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของเรื่อง.....	1
ความมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของการศึกษา.....	2
สมมุติฐานของการศึกษา.....	2
ขอบเขตของการสร้างสรรค์.....	2
1.ขอบเขตด้านเนื้อหา.....	2
2.ขอบเขตด้านรูปแบบ.....	3
3.ขอบเขตทางเทคนิค.....	3
ขั้นตอนการศึกษา.....	3
วัสดุ/อุปกรณ์ที่ใช้ในการศึกษา.....	3
ประโยชน์ที่ได้รับ	5
บทที่ 2	6
อิทธิพลแรงบันดาลใจและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	6
1.1 อิทธิพลจากบทความ	6

1.2 อิทธิพลจากหนังสือ.....	7
1.3 อิทธิพลจากธรรมชาติ	8
อิทธิพลจากผลงานศิลปกรรม	15
อิทธิพลจากศิลปิน	15
การวิเคราะห์ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1	22
การวิเคราะห์ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 2	23
การวิเคราะห์ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 3	24
สรุปข้อมูลที่เกี่ยวข้องต่อการสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ เรื่อง “พื้นที่แห่งความสุข”	25
บทที่ 3	26
กระบวนการสร้างสรรค์.....	26
วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเริ่มสร้างแบบร่าง	26
ขั้นตอนการดำเนินงาน.....	26
การสร้างต้นแบบจำลองก่อนการทำวิชา ชุด “พื้นที่แห่งความสุข”	27
แบบร่างในช่วงเริ่มต้นในการสร้างผลงาน ชุด “พื้นที่แห่งความสุข”	28
ขั้นตอนการทำทางของผลงานมีดังนี้	33
วิธีการเขียนชิ้นงานในรูปแบบต่าง ๆ ที่อยู่ในชิ้นงาน	34
วิธีทำพู่จากไหมพรมที่ใช้ประกอบในผลงาน	37
การสร้างชิ้นงาน.....	38
ตัวชิ้นงานวิทยานิพนธ์ ชุด “พื้นที่แห่งความสุข”	38
การประกอบชิ้นส่วนต่างๆ วิทยานิพนธ์ชั้นที่ 1	42
ขั้นตอนการสร้างชิ้นงานวิทยานิพนธ์ชุด “พื้นที่แห่งความสุข” ชั้นที่ 3.....	46
ขั้นตอนการสร้างชิ้นงานวิทยานิพนธ์ชุด “พื้นที่แห่งความสุข” ชั้นที่ 4.....	48
ผลงานสมบูรณ์ ชุด “พื้นที่แห่งความสุข”.....	54
วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์	56

สรุปกระบวนการสร้างสรรค์	58
บทที่ 4	59
การวิเคราะห์และการแก้ปัญหาในการสร้างสรรค์	59
การวิเคราะห์ที่ว่าง (Space) วิทยานิพนธ์ชุดที่ 1	59
การวิเคราะห์เส้น (Line) วิทยานิพนธ์ชุดที่ 1	60
วิเคราะห์เส้นโดยนัย (Implied Line) วิทยานิพนธ์ชุดที่ 1	61
วิเคราะห์พื้นผิว (Texture) วิทยานิพนธ์ชุดที่ 1	62
การวิเคราะห์รูปทรง (Form) วิทยานิพนธ์ชุดที่ 1	62
สรุปการวิเคราะห์ผลงานสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ ชุด “พื้นที่แห่งความสุข”	73
บทที่ 5	74
สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะในการสร้างสรรค์	74
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	75
การเก็บรวบรวมข้อมูล	75
การวิเคราะห์ข้อมูล	75
สรุปผลการสร้างสรรค์	75
อภิปรายผลการวิจัย	75
ข้อเสนอแนะ	76
รายการอ้างอิง	78
ภาคผนวก	79
ประวัติผู้เขียน	80

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 งบประมาณการสร้างสรรค์ผลงาน 3 มิติ	4
ตารางที่ 2 ช่วงระยะเวลาในการสร้างสรรค์	5
ตารางที่ 3 วิเคราะห์ผลงานของศิลปินที่มีอิทธิพลต่อการสร้างสรรค์	19
ตารางที่ 4 การวิเคราะห์ผลงานของศิลปินที่มีอิทธิพลต่อการสร้างสรรค์	20
ตารางที่ 5 การวิเคราะห์ผลงานของศิลปินที่มีอิทธิพลต่อการสร้างสรรค์	21
ตารางที่ 6 วิเคราะห์ด้านพื้นที่ว่างในผลงานวิทยานิพนธ์ ชุด “พื้นที่แห่งความสุข” วิเคราะห์	66
ตารางที่ 7 วิเคราะห์ด้านเส้นในผลงานวิทยานิพนธ์ ชุด “พื้นที่แห่งความสุข” วิเคราะห์เส้น	67
ตารางที่ 8 วิเคราะห์ด้านสีในผลงานวิทยานิพนธ์ ชุด “พื้นที่แห่งความสุข” วิเคราะห์สี	68
ตารางที่ 9 วิเคราะห์ด้านรูปร่างรูปทรงในผลงานวิทยานิพนธ์ ชุด “พื้นที่แห่งความสุข” วิเคราะห์ รูปทรง	69
ตารางที่ 10 วิเคราะห์ด้านมิติในผลงานวิทยานิพนธ์ ชุด “พื้นที่แห่งความสุข” วิเคราะห์มวล	70
ตารางที่ 11 วิเคราะห์ประเด็นด้านเนื้อหาเรื่องราวและวิเคราะห์ปัญหาที่เกิดขึ้น ผลงานวิทยานิพนธ์ ชุด “พื้นที่แห่งความสุข”	71

สารบัญรูปภาพ

	หน้า
รูปภาพที่ 1 ลูกคนแรกอายุ 1 สัปดาห์.....	10
รูปภาพที่ 2 ลูกคนแรกอายุ 2 อาทิตย์.....	11
รูปภาพที่ 3 ลูกคนแรกอายุ 2 เดือน	11
รูปภาพที่ 4 ลูกคนที่สองอายุ 3 เดือน.....	12
รูปภาพที่ 5 ลูกคนแรกอายุ 1 ปี 8 เดือน.....	12
รูปภาพที่ 6 ลูกคนแรกอายุ 1 ปี 11 เดือน.....	13
รูปภาพที่ 7 ลูกคนแรกอายุ 2 ขวบ.....	13
รูปภาพที่ 8 ลูกคนแรกอายุ 9 เดือน.....	14
รูปภาพที่ 9 ลูกคนแรกอายุ 1 ปี 8 เดือน.....	14
รูปภาพที่ 10 Johanna Flanagan กับ 1 ในผลงานชุด The Pale Rook.....	16
รูปภาพที่ 11 Toshiko Horiuchi กับ 1 ในผลงานชุด Multiple Hammock No. 1 http://www.archdaily.com/297941/meet-the-artist-behind-those-amazing-hand-knitted-playgrounds	17
รูปภาพที่ 12 Finch 1 ในผลงานชุด Living in a Fairytale World	18
รูปภาพที่ 13 ผลงานก่อนสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1	22
รูปภาพที่ 14 ผลงานก่อนสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 2	23
รูปภาพที่ 15 ผลงานก่อนสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 3	24
รูปภาพที่ 16 แบบจำลองก่อนการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1	27
รูปภาพที่ 17 แบบจำลองก่อนการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 2	27
รูปภาพที่ 18 แบบจำลองก่อนการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 3	28
รูปภาพที่ 19 ภาพร่าง 2 มิติ	28

รูปภาพที่ 20 ภาพร่างและตัวอย่างของผ้าที่ใช้ในชิ้นงาน.....	29
รูปภาพที่ 21 การสร้างแบบแพทเทิร์นของชิ้นงาน (ตัวใหญ่).....	29
รูปภาพที่ 22 การสร้างแบบแพทเทิร์นของชิ้นงาน (ชิ้นส่วนของรายละเอียด).....	30
รูปภาพที่ 23 การสร้างแบบแพทเทิร์นของชิ้นงาน (ชิ้นส่วนของรายละเอียด).....	30
รูปภาพที่ 24 ขั้นตอนการสร้างผลงาน ชุด “พื้นที่แห่งความสุข”.....	31
รูปภาพที่ 25 ขั้นตอนการสร้างผลงาน ชุด “พื้นที่แห่งความสุข”.....	31
รูปภาพที่ 26 ขั้นตอนการสร้างผลงาน ชุด “พื้นที่แห่งความสุข”.....	32
รูปภาพที่ 27 ขั้นตอนการสร้างผลงาน ชุด “พื้นที่แห่งความสุข”.....	33
รูปภาพที่ 28 ขั้นตอนการสร้างผลงาน ชุด “พื้นที่แห่งความสุข”.....	33
รูปภาพที่ 29 ขั้นตอนการสร้างผลงาน ชุด “พื้นที่แห่งความสุข”.....	34
รูปภาพที่ 30 วิธีการเย็บผ้าสองชั้นให้ติดกันของงานทั้งหมด.....	34
รูปภาพที่ 31 วิธีการเย็บผ้าสองชั้นให้ติดกันของงานทั้งหมด.....	35
รูปภาพที่ 32 วิธีการเย็บผ้าสองชั้นให้ติดกันของงานทั้งหมด.....	35
รูปภาพที่ 33 วิธีการเย็บผ้าสองชั้นให้ติดกันของงานทั้งหมด.....	36
รูปภาพที่ 34 ขั้นตอนการทำพู่จากไหมพรมแบบที่ 1 และ 2.....	37
รูปภาพที่ 35 ตัวต้นแบบของการสร้างงาน.....	38
รูปภาพที่ 36 ตัวต้นแบบของการสร้างงาน.....	38
รูปภาพที่ 37 ตัวต้นแบบของการสร้างงาน.....	39
รูปภาพที่ 38 ตัวต้นแบบของการสร้างงาน.....	39
รูปภาพที่ 39 ตัวต้นแบบของการสร้างงาน.....	39
รูปภาพที่ 40 ขั้นตอนการประกอบชิ้นงานวิทยานิพนธ์ชุด “พื้นที่แห่งความสุข”.....	40
รูปภาพที่ 41 ขั้นตอนการประกอบชิ้นงานวิทยานิพนธ์ชุด “พื้นที่แห่งความสุข”.....	40
รูปภาพที่ 42 ขั้นตอนการประกอบชิ้นงานวิทยานิพนธ์ชุด “พื้นที่แห่งความสุข”.....	40
รูปภาพที่ 43 ขั้นตอนการประกอบชิ้นงานวิทยานิพนธ์ชุด “พื้นที่แห่งความสุข”.....	41

รูปภาพที่ 44 ขั้นตอนการประกอบชิ้นงานวิทยานิพนธ์ชุด “พื้นที่แห่งความสุข”	41
รูปภาพที่ 45 ขั้นตอนการประกอบชิ้นงานวิทยานิพนธ์ชุด “พื้นที่แห่งความสุข”	42
รูปภาพที่ 46 การสร้างแบบแพทเทิร์นของชิ้นงาน	43
รูปภาพที่ 47 รายละเอียดของผลงาน	43
รูปภาพที่ 48 รายละเอียดของผลงาน	44
รูปภาพที่ 49 รายละเอียดของผลงาน	44
รูปภาพที่ 50 รายละเอียดของผลงาน	44
รูปภาพที่ 51 รายละเอียดของผลงาน	45
รูปภาพที่ 52 รายละเอียดของผลงาน	45
รูปภาพที่ 53 ผลงานสมบูรณ์	45
รูปภาพที่ 54 การสร้างแบบแพทเทิร์นของชิ้นงาน	46
รูปภาพที่ 55 รายละเอียดของผลงาน	46
รูปภาพที่ 56 รายละเอียดของผลงาน	46
รูปภาพที่ 57 รายละเอียดของผลงาน	47
รูปภาพที่ 58 รายละเอียดของผลงาน	47
รูปภาพที่ 59 ผลงานสมบูรณ์	47
รูปภาพที่ 60 การสร้างแบบแพทเทิร์นของชิ้นงาน	48
รูปภาพที่ 61 รายละเอียดของผลงาน	48
รูปภาพที่ 62 รายละเอียดของผลงาน	48
รูปภาพที่ 63 ผลงานสมบูรณ์	48
รูปภาพที่ 64 รายละเอียดของผลงาน	49
รูปภาพที่ 65 รายละเอียดของผลงาน	49
รูปภาพที่ 66 รายละเอียดของผลงาน	49
รูปภาพที่ 67 รายละเอียดของผลงาน	50

รูปภาพที่ 68 รายละเอียดของผลงาน	50
รูปภาพที่ 69 รายละเอียดของผลงาน	50
รูปภาพที่ 70 รายละเอียดของผลงาน	51
รูปภาพที่ 71 รายละเอียดของผลงาน	51
รูปภาพที่ 72 รายละเอียดของผลงาน	51
รูปภาพที่ 73 รายละเอียดของผลงาน	52
รูปภาพที่ 74 รายละเอียดของผลงาน	52
รูปภาพที่ 75 รายละเอียดของผลงาน	52
รูปภาพที่ 76 รายละเอียดของผลงาน	53
รูปภาพที่ 77 ผลงานสมบูรณ์ ชุด “พื้นที่แห่งความสุข”	54
รูปภาพที่ 78 ผลงานสมบูรณ์ ชุด “พื้นที่แห่งความสุข”	54
รูปภาพที่ 79 ผลงานสมบูรณ์ ชุด “พื้นที่แห่งความสุข”	55
รูปภาพที่ 80 ผลงานสมบูรณ์ ชุด “พื้นที่แห่งความสุข”	55
รูปภาพที่ 81 วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1	57
รูปภาพที่ 82 การวิเคราะห์ที่ว่าง (Space) วิทยานิพนธ์ชุดที่ 1	59
รูปภาพที่ 83 การวิเคราะห์เส้น (Line) วิทยานิพนธ์ชุดที่ 1 ประเภทของเส้น	60
รูปภาพที่ 84 วิเคราะห์เส้น โดยนัย (Implied Line) วิทยานิพนธ์ชุดที่ 1	61
รูปภาพที่ 85 วิเคราะห์พื้นผิว (Texture) วิทยานิพนธ์ชุดที่ 1	62
รูปภาพที่ 86 การวิเคราะห์รูปร่าง (Form) วิทยานิพนธ์ชุด “พื้นที่แห่งความสุข”	63
รูปภาพที่ 87 การวิเคราะห์รูปร่าง (Form) วิทยานิพนธ์ชุด “พื้นที่แห่งความสุข”	63
รูปภาพที่ 88 การวิเคราะห์รูปร่าง (Form) วิทยานิพนธ์ชุด “พื้นที่แห่งความสุข”	64
รูปภาพที่ 89 การวิเคราะห์รูปร่าง (Form) วิทยานิพนธ์ชุด “พื้นที่แห่งความสุข”	64
รูปภาพที่ 90 การวิเคราะห์รูปร่าง (Form) วิทยานิพนธ์ชุด “พื้นที่แห่งความสุข”	65
รูปภาพที่ 91 ผลงานวิทยานิพนธ์ชุด “พื้นที่แห่งความสุข”	72

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของเรื่อง

“ลูก” เป็นสิ่งที่ยิ่งใหญ่ลูกเป็นสิ่งที่น่าทึ่งน่าอัศจรรย์ใจ ลูกเป็นเหมือนต้นกำเนิดของพลังแห่งความสุขที่ไร้ข้อจำกัด คนเป็นแม่สามารถเข้าใจความสุขที่ไร้ข้อจำกัดนี้ได้ และลูกยังเป็นตัวแปรเปลี่ยนให้เกิดพลังแห่งความสุข เติมเต็มให้กันและกันได้อย่างไม่วันหมด ลูกเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดของคนเป็นแม่และพ่อไม่ว่าเวลาไหนๆ ลูกสามารถสร้างเสียงหัวเราะและมอบความสุขให้เราเสมอ ลูกเป็นเสมือนพื้นที่ที่เราสามารถมีความสุขได้อย่างเบิกบาน ในทางกลับกันเราก็เป็นพื้นที่ของความสุขให้กับลูกเช่นกัน พื้นที่แห่งความสุขของแม่และลูกนั้นเป็นเหมือนตัวขับเคลื่อนการดำเนินชีวิตของคนเป็นแม่ ให้มีความอดทนกับสิ่งต่าง ๆ และลูกสามารถสร้างความสุขให้กับแม่ได้ในทุก ๆ สถานการณ์ แม้ว่าในเวลาที่ยากลำบากก็มีลูกที่เป็นเหมือนแรงผลักดันและกำลังใจที่ดีในการดำเนินชีวิตต่อไป

ความสุขของลูกให้เชื่อมโยงกับพัฒนาการด้านต่าง ๆ โดยเฉพาะพัฒนาการด้านอารมณ์ซึ่งมีผลต่อความสามารถในการปรับตัวของลูกในการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับบุคคลอื่นเมื่อลูกเติบโตเป็นผู้ใหญ่

การจัดประสบการณ์การเรียนรู้เพื่อส่งเสริมพัฒนาการด้านต่างๆ ในขณะที่ลูกกำลังเติบโต จึงมีความสำคัญในการทำให้ลูกมีความสุข สอดคล้องกับกระบวนการพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างลูกกับแม่ เริ่มตั้งแต่วัยทารก โดยลูกจะส่งเสียงหรือแสดงออกทางสีหน้า ท่าทาง แม่ก็จะอุ้ม กอด สัมผัส ส่งเสียงหรือแสดงท่าทางตอบกลับ ให้นมเมื่อลูกรู้สึกหิวหรือคอยดูแลเมื่อลูกรู้สึกไม่สบายเนื้อไม่สบายตัว เมื่อลูกโตขึ้นก็มีการจัดสิ่งแวดล้อมเพื่อเอื้อต่อการเรียนรู้ของเด็ก มีเวลาคุณภาพในการอ่านหนังสือ เล่นกีฬา และเล่นกับลูก การตอบสนองเหล่านี้จะสร้างความผูกพันทางอารมณ์ระหว่างลูกและแม่ การเล่นก็เหมือนการฝึกให้ลูกได้เรียนรู้การทำงานอย่างมีลำดับขั้นตอน¹

แรงบันดาลใจจาก “ลูก” ที่ก่อเกิดจากสายใยความผูกพันตั้งแต่ก่อนตั้งครรภ์และถึงตอนคลอด สายใยอันแน่นแฟ้นนี้จึงทำให้ลูกมีอิทธิกับผู้สร้างสรรค์และได้นำลูกมาเป็นแรงผลักดันใน

¹ เทรุ โกะ (2559). พูดยกับลูกสตรีคุณแม่ญี่ปุ่น. sandclock book.

การสร้างผลงาน เพราะลูกในวัยเด็กเปรียบเหมือนความใสบริสุทธิ์ สบายใจ และลูกนั้นได้สร้างพื้นที่ของแม่และลูกซึ่งเป็นที่มาของชื่อ “พื้นที่แห่งความสุข”

ความมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมที่แสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างแม่กับลูก โดยนำเสนอผลงานในรูปแบบของประติมากรรมที่สร้างรูปทรงที่มาจากความชอบของลูก
2. เพื่อศึกษา ผลงานของศิลปินที่เป็นแรงบันดาลใจและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง
3. เพื่อศึกษาเทคนิคในการสร้างสรรค์ผลงาน เช่น การปั้นรูปทรงต่างๆ การตัดเย็บและบุยสังเคราะห์

สมมุติฐานของการศึกษา

ผลงานที่สร้างสรรค์นั้นสามารถให้ผู้ชมมีส่วนร่วมกับตัวผลงาน เช่น สามารถนั่งทับได้ เล่นกับผลงานได้ มีความปลอดภัย และสัมผัสได้ถึงความรักความผูกพันระหว่างแม่กับลูกและผู้ชมสามารถนึกถึงวัยเด็กได้อีกครั้ง

ขอบเขตของการสร้างสรรค์

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

พ่อแม่ทุกคนย่อมอยากดูแล เลี้ยงดู มอบความรักและสิ่งที่ดีที่สุดให้ลูกเสมอ วิธีการดูแลและมอบความรักจึงสำคัญ การศึกษาการเลี้ยงดูจึงเป็นสิ่งที่ตามมา ผู้สร้างสรรค์ได้นำความรู้จาก การศึกษาด้านการเลี้ยงดูลูกมาประยุกต์ใช้ในชิ้นงาน เพื่อแสดงออกถึงความรัก ความสดใสที่มีต่อลูกและลูกเข้ามาเป็นส่วนร่วมในการทำชิ้นงานครั้งนี้ รวมถึงผู้สร้างสรรค์นั้นหวังที่จะให้ผู้ชมผลงานมีส่วนร่วมในการชื่นชมและสัมผัสชิ้นงาน

2.ขอบเขตด้านรูปแบบ

ชิ้นงานนี้คือประติมากรรม 3 มิติ แบบลอยตัว ซึ่งใช้หลัก “SOFT SCULPTURE” หรือประติมากรรมที่ถูกสร้างขึ้นจากวัสดุที่ละมุน น่าสัมผัส บาง อ่อนไหว รวมถึงการใช้วิธีการตัดทอนรูปทรง รูปทรงอย่างง่าย และประสบการณ์จากการเลี้ยงดูลูกในการสร้างสรรค์

3.ขอบเขตทางเทคนิค

เทคนิคที่ใช้ในงาน คือ การตัดเป็นรูปทรงของตัวการ์ตูน โดยนำชิ้นส่วนต่าง ๆ นั้นมาเย็บต่อกันมีการบุยสังเคราะห์ การใช้วัสดุชนิดอื่น เช่น กระจุก ผ้าลูกไม้ ด้านที่มีหลากหลายขนาดมาเป็นส่วนประกอบของการตัดเย็บนำมาประกอบกันเป็นผลงาน ชุด “พื้นที่แห่งความสุข”

ขั้นตอนการศึกษา

1. ศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลหรืองานวิจัยที่เกี่ยวกับการพัฒนาและจิตวิทยาเด็ก
2. ศึกษาของศิลปิน แนวความคิดของงานที่เกี่ยวข้องกับแม่และลูก
3. วิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลที่ได้ศึกษาสร้างแบบร่างทั้ง 2 มิติและ 3 มิติ
4. นำแบบร่างทั้ง 2 มิติและ 3 มิติ เสนออาจารย์ที่ปรึกษา ปรับปรุงและแก้ไข แล้วจึงสร้างสรรค์ผลงาน
5. วิเคราะห์ผลงานและสรุป

วัสดุ/อุปกรณ์ที่ใช้ในการศึกษา

1. เข็มเย็บผ้าหลายขนาด ใช้ในการเย็บชิ้นงาน
2. ด้ายวินัส เบอร์ 20 ใช้เย็บชิ้นงานส่วนใหญ่และใช้เก็บรายละเอียด
3. ด้ายวินัส เบอร์ 60 ใช้ตกแต่งส่วนประกอบของชิ้นงาน
4. ใยสังเคราะห์เกรด A นำมานูเพื่อขึ้นเป็นรูปทรง
5. ฟ้ายืด ใช้ขึ้นแบบรูปทรง
6. ฟ้ายืดลายจุด ใช้ตกแต่งชิ้นงาน
7. ดินสอเขียนผ้า ใช้เขียนแบบบนผ้า
8. จักรเย็บผ้า ใช้ในการเย็บผ้าขนาดใหญ่

9. กรรไกร ใช้การตัดผ้าขนาดต่างๆ

10. กระจุมพลาสติกและกระจุมอัดผ้า เป็นส่วนตกแต่งรายละเอียด

11. สายวัด/ไม้บรรทัด ใช้วัดขนาด

12. เข็มหมุด ใช้กลัดผ้า

13. ผ้ามุ้ง/ไหมพรม ตัดเย็บและตกแต่งรายละเอียด

วัสดุ/อุปกรณ์เหล่านี้ที่ใช้ในการทำงาน และนำมาใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน 3 มิติ แบบลอยตัว ได้ใช้วัสดุอุปกรณ์ที่ง่ายต่อการค้นหาเป็นวัสดุพื้นฐานในการสร้างต้นแบบไปจนถึงชิ้นงานที่เสร็จสมบูรณ์

ตารางที่ 1 งบประมาณการสร้างสรรค์ผลงาน 3 มิติ

ลำดับ	รายการ	หน่วย	ราคา (บาท)
1	เข็มเย็บผ้าหลายขนาด	1 ห่อ	20
2	ด้ายวินีส เบอร์ 20	10 หลอด	200
3	ด้ายวินีส เบอร์ 60	20 หลอด	500
4	ใยสังเคราะห์เกรด A	50 กิโลกรัม	9,000
5	ผ้าดิบ	60 เมตร	5,400
6	ผ้าสีลายจุด (กล้วย)	20 เมตร	700
7	ดินสอเขียนผ้า	1 แท่ง	30
8	จักรเย็บผ้า	1 เครื่อง	11,900
9	กรรไกร (ตัดผ้า)	2 อัน	1,000
10	กระจุมพลาสติก/กระจุมอัดผ้า	2 แพ็ค	200
11	สายวัด	1 เส้น	20
12	ไม้บรรทัด (60 เซนติเมตร)	1 อัน	250
13	เข็มหมุด	2 กล่อง	110
14	ผ้ามุ้ง	10 เมตร	300
15	ไหมพรม	20 ก้อน	500
16	การจัดทำเล่มวิทยานิพนธ์	6 เล่ม	2,500
17	การเผยแพร่ผลงาน	1 ครั้ง	5,000
	รวม		37,630

ราคาทั้งหมดในตารางนี้เป็นการคาดคะเนราคา อาจมีการคลาดเคลื่อนเล็กน้อย แต่ราคาจริงจะได้ราคารวมประมาณดังตารางนี้

ตารางที่ 2 ช่วงระยะเวลาในการสร้างสรรค์

เดือน	ธ.ค. – ม.ค.60				ก.พ. – มี.ค.60				เม.ย. – พ.ค.60				มิ.ย. – ก.ค.60				ส.ค. – ก.ย.60				ต.ค. – พ.ย.60			
สัปดาห์	1	2	3	4	1	2	3	4	1	2	3	4	1	2	3	4	1	2	3	4	1	2	3	4
กำหนด โครงการ	←→																							
ค้นหาข้อมูล					←→																			
ศึกษา รายละเอียด									←→															
สร้างแบบร่าง									←→															
การดำเนินงาน													←→											
จัดแสดงและ ประเมินผล																					←→			
จัดทำเอกสาร																					←→			

ประโยชน์ที่ได้รับ

ได้แสดงถึงความรักความผูกพันของแม่ที่มีต่อลูกออกมาเป็นนามธรรม ผ่านทางงาน
สร้างสรรค์สื่อผสมแบบ (soft sculpture) ความรู้ด้านการเลียงตุ๊กตุมากขึ้นจากการศึกษาที่มากขึ้น
เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ภายในชิ้นงาน ความรู้ด้านทัศนศิลป์ที่เพิ่มขึ้นจากการศึกษาเพื่อเลือกสรร
วิธีการหรือแนวทางที่น่าสนใจแล้วจึงสร้างเป็นชิ้นงาน และความรู้ด้านการเลือกใช้อุปกรณ์ให้
เหมาะสมกับชิ้นงาน การฝึกฝนความสามารถการเย็บ ปัก ถัก ร้อย เพื่อให้ชิ้นงานออกมาดีที่สุด

บทที่ 2

อิทธิพลแรงบันดาลใจและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

วิทยานิพนธ์เรื่อง “พื้นที่แห่งความสุข” ได้ศึกษารวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องและอิทธิพลที่เป็นแรงบันดาลใจ โดยเรียบเรียงเนื้อหาตามหัวข้อหลักดังต่อไปนี้

1. อิทธิพลจากบทความ
2. อิทธิพลจากหนังสือ
3. อิทธิพลจากธรรมชาติ

1.1 อิทธิพลจากบทความ

การแสดงความรักระหว่างแม่และลูก เป็นวิธีการอย่างหนึ่งโดยธรรมชาติของแม่และลูกที่แท้จริงต้องเปิดโอกาสให้ลูกได้แสดงออก อย่างอิสระทั้งทางกาย ทางความคิด และทางสังคมลูกจะมีความสุขเมื่อได้อยู่ใกล้ชิดกับผู้เป็นแม่ตลอดเวลา ซึ่งเป็นสิ่งที่นำไปสู่การเรียนรู้ตามธรรมชาติและ การแสดงความรักตอบจากผู้เป็นแม่ ช่วยส่งเสริมพัฒนาการตามวัยทำให้ลูกมีความสุข และยังสามารถช่วยส่งเสริมการสร้างกิจกรรมต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี เช่น ทำให้ลูกเป็นคนช่างสังเกต รู้จักคิด เชื่อมโยงเหตุผลการช่วยให้ลูกพัฒนาไปสู่วิถีการดำเนินชีวิตเมื่อเติบโตเป็นผู้ใหญ่ นำไปสู่การรู้จักรับผิดชอบต่อตนเอง เรียนรู้ระเบียบวินัย รู้จักควบคุมอารมณ์ถ่ายทอดจินตนาการ ลูกเรียนรู้สิ่งต่างๆ โดยการผ่านทางประสาทสัมผัสเพราะลูกนั้นจะสังเกตได้ถึงความรักจากผู้เป็นแม่และเขาก็จะแสดงความรักตอบให้กับแม่ได้อย่างเป็นธรรมชาติและจริงใจ

ระยะตั้งแต่วัยอยู่ในครรภ์ถึงอายุ 5 ปีเป็นช่วงเวลาสำคัญที่สุด ของการสร้างรากฐานในการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีของแม่กับลูก นอกจากร่างกายและสมองจะเจริญเติบโตสูงสุด ในช่วงนี้ เด็กยังมีความรู้สึก รับรู้สัมผัสทั้งรูป รส กลิ่น เสียง กายสัมผัส และยังเลียนแบบอย่างตั้งแต่แรกเกิด เด็กเล็กๆ เรียนรู้จากประสบการณ์การเลี้ยงดูและสภาวะแวดล้อมได้เร็ว และฝังลึกในจิตใจ การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างพ่อแม่หรือผู้ปกครอง ก่อให้เกิดจุดเริ่มต้นของความผูกพัน ซึ่งผู้เป็นแม่สามารถสร้างความรักความผูกพันผ่านทาง การป้อนอาหาร การสัมผัสโอบกอด การสื่อสารพูดคุย การมอง การเล่านิทานหรือทำกิจกรรมร่วมกัน ซึ่งสิ่งต่างๆ เหล่านี้จะช่วยสร้างสายสัมพันธ์ให้แก่เด็ก ทำให้เด็กเกิดความรู้สึกมีคุณค่าในตัวเอง ส่งเสริมพัฒนาการด้านอารมณ์และพัฒนาทักษะทางสังคม หากการเลี้ยงดูเด็กวัยนี้ผู้เป็นแม่ให้ความรักเอาใจใส่ ใกล้ชิด อบรมเลี้ยงดู โดยเข้าใจดูแลอย่างใกล้ชิดให้มีความสมดุลกันทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์สติปัญญา และสังคมแล้ว เด็กก็จะเติบโต

อย่างแข็งแรง ใฝ่รู้และใฝ่ดีพร้อมที่จะพัฒนาตนเองเพื่อเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่ดีในอนาคต ให้เป็นคนเก่งคนดีอยู่อย่างมีความสุขและไม่ลืมที่จะเผื่อแผ่ความช่วยเหลือให้กับผู้อื่นในสังคมด้วย ผู้เป็นแม่ควรสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับเด็ก ซึ่งจำเป็นต้องใช้เวลาและเอาใจใส่อย่างสม่ำเสมอ เพื่อสร้างความผูกพันระหว่างกัน ความมั่นคงทางใจ ซึ่งเป็นภูมิคุ้มกันทางจิตใจจะมีความสำคัญต่อชีวิตของเด็กมาก²

การเป็นคุณพ่อหรือคุณแม่มีอ่อนน้อมมีด้านที่ต้องผ่านเพื่อที่จะสรรค์สร้างให้เด็กลูกของตนนั้นเป็นคนดี ยิ่งถ้าเป็นคุณแม่มีอ่อนน้อมแล้วการดูแลตัวเองและลูกน้อยในครรภ์ก็ยังเป็นเรื่องสำคัญ การศึกษาเรื่องการเลี้ยงลูกตั้งแต่ออยู่ในครรภ์จนกระทั่งลูกน้อยลืมตาดูโลก เพราะลูกน้อยเปรียบเสมือนสิ่งสำคัญและแรงผลักดันทั้งแก่คุณแม่ทุกคนและแก่ตัวผู้สร้างสรรค์เอง ที่ลูกน้อยเป็นเหมือนกำลังใจและแรงบันดาลใจในการสร้างชิ้นงาน

1.2 อิทธิพลจากหนังสือ

ลูกที่มีสัมพันธภาพที่ดี มีความผูกพันกับแม่ จะเป็นเด็กที่สามารถปรับตัวได้กับความเครียดในชีวิตประจำวันทั้งในปัจจุบันและอนาคต ลูกที่อยู่กับครอบครัวที่มีความรักความอบอุ่นจะสามารถควบคุมสถานการณ์เมื่อเกิดความเครียดได้ ผู้เชี่ยวชาญหลายๆ ท่านยังเชื่อว่าเด็กที่เลี้ยงด้วยนมแม่และได้รับการสัมผัสตั้งแต่แรกเกิดจะฉลาด มีไอคิวสูงกว่าเด็กที่ไม่ได้รับนมแม่ หรือขาดการกระตุ้น ขาดการสัมผัสตั้งแต่แรกเกิด

การเล่นระหว่างแม่กับลูกก็เป็นสิ่งสำคัญในการกระตุ้นพัฒนาของลูกเช่นกัน ในช่วงแรกเกิดถึง 1 ปีนั้น คุณแม่ควรเล่นกับเขา มองหน้าเขา สบตาเขา หรือใช้กระจกเงาที่หุ้มขอบไว้เรียบร้อยปลอดภัยเพื่อให้เขาได้เห็นหน้าของตัวเอง เพราะสมองเด็กแรกเกิดเริ่มรับรู้หน้าตาคนได้ จึงเป็นการดีถ้าจะช่วยกระตุ้นเขาด้วยกิจกรรมดังกล่าว

จากนั้นในช่วงวัย 4-7 เดือน เด็กจะพยายามเอื้อมมือหยิบของ พยายามเรียนรู้ถึงผลของการกระทำ ฉะนั้น ควรใช้ของเล่นที่มีเสียง เคลื่อนไหวได้ อย่าไปดูเวลาเขาเข่าของเล่นหรือโยนของเล่นลงพื้น เพราะนั่นก็เป็นสิ่งหนึ่งที่เขาเรียนรู้ได้เช่นกัน³

² ปญญพัฒน์ (2559). อิทธิพลของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่. กรุงเทพฯ.

³ คีโซ, ค. (2560). สมองอัจฉริยะสร้างได้เอง ไอดีซี พีริเมียร์, บก.

ในช่วง 8-12 เดือน เด็กวัยนี้จะเริ่มเรียนรู้ความสัมพันธ์ระหว่างท่าทางกับความหมาย เช่น สันติริษะ แปลว่าไม่ เริ่มที่จะบ้ายบาย ชูเท้า ซึ่งคุณแม่ก็สามารถช่วยกระตุ้นได้โดยพูดคุยกับลูก อ่านนิทานให้ลูกฟังเพื่อเพิ่มทักษะทางภาษา อาจเล่นจ๊ะเอ๋ ซ่อนหา หรือซ่อนของเล่นให้เขาหา เพื่อเป็นการฝึกให้เด็กสังเกต และยังทำให้เขาสนุกสนาน เพลิดเพลิน ร่าเริง อารมณ์ดี และได้รับความรัก ความอบอุ่นจากแม่ด้วย

เห็นได้ว่าการสัมผัสของแม่ที่แสดงความรัก ความอบอุ่น ความรู้สึกดีต่อลูกนั้น สามารถที่จะเสริมสร้างทั้ง IQ และ EQ ให้แก่ลูกได้อย่างดีทีเดียว เด็กในวัยแรกเกิดถึง 6 ปีนี้ต้องการความใกล้ชิดของพ่อแม่เป็นอย่างมาก หากต้องการให้ลูกฉลาดและมีพัฒนาการที่ดี อย่าละเลยที่จะเล่นกับลูกเมื่อมีเวลา อย่าคิดว่าลูกยังเด็กเล็กนักเกินกว่าจะรู้อะไร เปล่าเลยลูกกำลังเรียนรู้ทุกสิ่งทุกอย่างรอบตัวอยู่ต่างหาก และนี่แหละคือเวลาทองที่พ่อแม่จะสามารถส่งเสริมให้เขาเรียนรู้ได้ดีที่สุด⁴

ความสดใสในวัยเด็กเป็นเหมือนสีสรรที่สร้างความชุ่มชื่นหัวใจให้กับพ่อแม่ และพ่อกับแม่เองนั้นก็เปรียบเป็นพื้นที่ ๆ กว้างใหญ่และอบอุ่นสำหรับลูกน้อย ผู้สร้างสรรค์จึงหยิบยกเอาความสดใสจากลูก และความอบอุ่นจากคุณพ่อคุณแม่มาเป็นส่วนประกอบชิ้นงาน เพื่อสื่อเป็นความนัยของความรู้สึกลงไปให้ผู้ชมได้รับรู้

1.3 อิทธิพลจากธรรมชาติ

มันเป็นช่วงเวลาที่มีหัตถกรรมมากที่ได้อธิบายว่าห้อง ความเจ็บปวดจากการคลอดลูกเป็นประสบการณ์ที่ไม่สามารถเทียบได้กับความสุขเมื่อตอนที่คราได้เห็นลูกน้อย และได้โอบอุ้มลูกน้อยไว้บนอกเป็นครั้งแรก เราารู้สึกถึงแรงผลักดันและรู้สึกถึงความหวังที่มีต่อลูก เรามีความสุข เราคงไม่สามารถลืมวันที่เราให้กำเนิดลูกน้อยคนแรก มันเจ็บปวดแต่ก็มีความสุขที่รู้ว่ามันมีชีวิตได้ก่อรูปขึ้นในท้องของเรา และความผูกพันที่เรารู้สึกกับลูกยิ่งมีมากและลึกซึ้งขึ้น ไม่รู้จะอธิบายอย่างไร มันเป็นการรู้สึกถึงความใกล้ชิด นี่อาจเป็นสิ่งที่เรียกกันว่าสายใยพิเศษระหว่างแม่และลูกก็เป็นได้ อย่างไรก็ตามคนเป็นแม่ก็ยังเชื่อว่าการทำให้สายใยพิเศษระหว่างแม่และลูกแข็งแกร่งขึ้นนั้นต้องใช้เวลา

ขณะตั้งท้อง จริง ๆ แล้ว การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างแม่และลูกเริ่มตั้งแต่ในท้อง ความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นกับร่างกายของแม่หมายถึงมีอีกชีวิตหนึ่งกำลังเติบโตอยู่ในท้อง เมื่อร่างกายแม่มีการเปลี่ยนแปลง คุณแม่ควรสร้างสัมพันธ์ที่ดีกับลูกน้อยเพราะลูกน้อยสามารถได้ยินและจำเสียงคุณแม่ได้ตั้งแต่อายุครรภ์ได้ 4 เดือน และขณะอยู่ในท้อง ลูกน้อยก็จะตอบสนองต่อเสียงของคุณแม่เมื่อคุยกับลูกน้อย

⁴ Ibid.

หลังคลอด แม่และลูกที่สร้างความสัมพันธ์กันตั้งแต่ลูกยังอยู่ในท้อง สามารถทำได้ต่อหลังจากที่คลอดลูกขณะที่อยู่โรงพยาบาล แม่อาจขอให้แพทย์หรือคนอื่น ๆ ช่วยวางลูกที่ตกหรือหน้าอกของแม่เพื่อที่แม่ได้คุยกับลูกน้อยที่เป็นทารกแรกเกิด แม่สามารถให้นมลูกหลังคลอดได้ทันที และควรเลี้ยงลูกเวลานี้ด้วยตนเองเพราะช่วงเวลานี้ เป็นช่วงเวลาที่สำคัญและมีความหมายต่อการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างแม่และลูกน้อย

สัมผัสลูกน้อยบ่อยครั้ง การอุ้มหรือกอดลูกจะทำให้เขาารู้สึกสบายใจ และเป็นวิธีแรก ๆ ที่ใช้ในการสื่อสารกับทารกแรกเกิด เช่นเดียวกับการสัมผัสที่ผิวของลูก ซึ่งถือเป็นการบำบัดอย่างหนึ่งสำหรับลูกน้อย การเลี้ยงลูกด้วยนมแม่เป็นอีกวิธีที่จะให้แม่ได้สัมผัสลูก ซึ่งจะช่วยสร้างสายใยรักที่แข็งแกร่งขึ้นได้ นมแม่ช่วยให้ลูกมีสุขภาพที่ดีขึ้นแล้วเป็นอีกวิธีที่ให้แม่ได้สัมผัสสื่อความรักกับลูก

มองที่ตาของลูก แม่สามารถสื่อสารกับลูกด้วยการมองที่ตาของลูกได้ อุ้มลูกน้อยหรือให้ลูกอยู่ในระยะใกล้ประมาณ 8-10 นิ้ว เพื่อให้ลูกน้อยได้เห็นแม่อย่างชัดเจน เมื่อแม่คุยกับลูก มองที่ตาของลูกจะรู้ว่าลูกตอบสนองต่อแม่อาจจะเหมือนการสื่อความว่าลูกรักเรา

คุยกับลูก ถ้าลูกจะจำเสียงแม่ได้แล้วตั้งแต่ที่เขาอยู่ในท้อง ลูกก็ยังคงจำเสียงแม่ได้มากขึ้นเมื่อเขาออกมาสัมผัสโลก นอกจากนี้ ทารกแรกเกิดชอบฟังเสียงคน ดังนั้น แม่ควรพูดคุยกับลูกบ่อย ๆ คุยกับลูกเมื่อแม่ทำกิจกรรมต่าง ๆ เช่น อาบน้ำให้ลูก เปลี่ยนผ้าอ้อม เป็นต้น แม่อาจอ่านนิทานหรือร้องเพลงให้ลูกฟัง ซึ่งวิธีนี้จะช่วยให้ลูกได้เรียนรู้และจดจำเสียงและช่วยพัฒนาทักษะทางด้านภาษาได้ การสร้างความสัมพันธ์กับลูกน้อยสามารถทำได้ง่าย ๆ ไม่ว่าจะเป็นการกอดหรือจิกจี้เบาๆ เพื่อเป็นการแสดงถึงความรักต่อลูกน้อย⁵

ตามธรรมชาติของผู้หญิงนั้น ยามที่เริ่มตั้งครรภ์จะมีสัญชาตญาณความเป็นแม่ที่มาพร้อมด้วยความรักความผูกพันแก่ลูกน้อยในท้อง ตั้งแต่เป็นเอ็มบริโอจนถึงร่างกายที่มีหัวใจเต้นและรอวันที่จะออกมาสัมผัสโลก เมื่อถึงยามที่ลูกน้อยมองโลกครั้งแรกยอมแลกมาด้วยความเจ็บปวดแต่คุ้มค่า ยามที่ลูกน้อยได้เข้าสู่อ้อมอกผู้เป็นแม่และสัมผัสถึงความอบอุ่นและสายใยที่ผูกกันมาตั้งแต่อยู่ในครรภ์ และเมื่อเวลาผ่านไปการศึกษาเพื่อเลี้ยงดูลูกน้อยให้ดี เหมาะสมตามวัยที่สุดจึงเป็นสิ่งตามมา การสอนและสร้างความอบอุ่นแก่เด็ก เพื่อสืบสานน้อยๆเหล่านี้ส่องประกายให้ชุ่มชื่นใจพ่อและแม่ ผู้สร้างสรรค์จึงหยิบยกประสบการณ์จริงมาทั้งสี่ต้นที่สดใส รูปทรงที่น่ากอด ดูแล้วอบอุ่นมาประกอบเข้ากับชิ้นงานนี้เพื่อสื่อความรู้สึกของแม่ลูกสื่อผู้ชม

⁵ บุญญพัฒน์ (2559). อิทธิพลของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่. กรุงเทพฯ.

ผู้สร้างสรรค์ได้เก็บรวบรวมความทรงจำของลูกน้อย และได้บันทึกช่วงเวลาแห่งความสุข
ทุกๆพื้นที่และในทุกๆวันผ่านการถ่ายภาพเพื่อเป็นความทรงจำและลูกก็เป็นสิ่งที่้าเตือนผู้
สร้างสรรค์ถึงความสุขในความทรงจำ

รูปภาพที่ 1 ลูกคนแรกอายุ 1 สัปดาห์
ถ่ายเมื่อวันที่ 6 กรกฎาคม 2558 โดย ผู้สร้างสรรค์ผลงาน

ผู้สร้างสรรค์ได้บันทึกภาพความทรงจำต่างๆ ของลูกทั้งสองคนผ่านทางโทรศัพท์มือถือ
และได้นำภาพเหล่านี้มาเป็นข้อมูลและแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ 3 มิติขึ้น เพื่อ
สื่อถึงความรักความผูกพันระหว่างผู้สร้างสรรค์กับลูกๆ ของผู้สร้างสรรค์ให้แก่ผู้คนทั่วไป

รูปภาพที่ 2 ลูกคนแรกอายุ 2 อาทิตย์
ถ่ายเมื่อวันที่ 13 กรกฎาคม 2558 โดย ผู้สร้างสรรค์ผลงาน

รูปภาพที่ 3 ลูกคนแรกอายุ 2 เดือน
ถ่ายเมื่อวันที่ 22 พฤษภาคม 2560 โดย ผู้สร้างสรรค์ผลงาน

รูปภาพที่ 4 ลูกคนที่สองอายุ 3 เดือน
ถ่ายเมื่อวันที่ 25 มิถุนายน 2560 โดยผู้สร้างสรรค์

รูปภาพที่ 5 ลูกคนแรกอายุ 1 ปี 8 เดือน
ถ่ายเมื่อวันที่ 5 มีนาคม 2560 โดยผู้สร้างสรรค์ผลงาน

รูปภาพที่ 6 ลูกคนแรกอายุ 1 ปี 11 เดือน
ถ่ายเมื่อวันที่ 22 พฤษภาคม 2560 โดย ผู้สร้างสรรค์ผลงาน

รูปภาพที่ 7 ลูกคนแรกอายุ 2 ขวบ
ถ่ายเมื่อวันที่ 29 มิถุนายน 2560 ถ่ายโดย ผู้สร้างสรรค์ผลงาน

รูปภาพที่ 8 ลูกคนแรกอายุ 9 เดือน

ถ่ายเมื่อวันที่ 22 มีนาคม 2558 ถ่ายโดย ผู้สร้างสรรค์ผลงาน

รูปภาพที่ 9 ลูกคนแรกอายุ 1 ปี 8 เดือน

ถ่ายเมื่อวันที่ 22 มกราคม 2560 ถ่ายโดย ผู้สร้างสรรค์ผลงาน

ความสุขของพ่อแม่คือการมองลูกน้อยค่อย ๆ เจริญเติบโต จากต้นกล้าไปสู่ไม้ใหญ่ และในแต่ละช่วงเวลาชีวิต ลูกก็ได้มีพ่อแม่เป็นผู้สอนสั่งและมอบความรัก ความทรงจำดีๆ และช่วงเวลาที่ยอบอุ่นแก่กันและกัน และการที่ผู้สร้างสรรค์หยิบยกรูปภาพแต่ละรูปขึ้นมา เพื่อบอกความทรงจำระหว่างผู้สร้างสรรค์และลูกในบางช่วง ความทรงจำดีๆของแม่และลูกน้อย ถ้าเปรียบเป็นรูปภาพ ก็จะเป็นรูปภาพที่ยังมีความสดใสและลมหายใจ และจะคงอยู่ในใจและความทรงจำของผู้เป็นแม่ไปตลอดกาล

อิทธิพลจากผลงานศิลปกรรม

อิทธิพลจากผลงานศิลปกรรมที่มีต่อผลงาน เป็นอิทธิพลที่นำเสนอเรื่องราว ของการสร้าง ตุ๊กตาที่เกิดขึ้นจากแรงบันดาลใจ ที่เกี่ยวข้องกับความสุขของตน เพราะแต่ละครั้งที่ได้สร้างผลงาน นั้นเริ่มต้นจากความชอบส่วนตัว มีการใช้เทคนิคที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตนในการสร้างแบบ การ ตัด ทอน ไปถึงการตัดเย็บเพราะแต่ละชิ้นงานจะมีการสร้างรูปทรงที่แตกต่างกันออกไป เพื่อให้ ตอบสนองกับความต้องการ จึงเกิดเป็นแรงบันดาลใจให้แก่ผู้ชมที่สนใจในการศึกษาทางด้านการ สร้างตุ๊กตาที่ทำจากผ้า ศิลปะแนว Art Doll (เป็นงานศิลปะกึ่งเหมือนจริง ที่มีคนกลุ่มเล็กๆ ให้ความสนใจ อาร์ตดอลล์จะเกี่ยวกับ แฟรี่เทลล์เทพนิยาย ไปจนถึง แฟชั่นแต่งตัวของคนในสังคมแต่ละ ประเทศของศิลปิน) ได้รับอิทธิพลในด้านรูปแบบบางส่วนจากผลงานศิลปะแนว Art Doll ได้ แบบอย่างอิสระในการสร้างรูปทรงในการกำหนด รูปแบบส่วนใหญ่มาจากตัวการ์ตูนที่ลูกชอบ ผนวกกับความรู้สึกรักชอบส่วนตัว ที่สามารถแสดงออกได้ถึงความสุข ความสนุกสนาน ในการสร้าง ประติมากรรมนั้น เกิดมุมมองการถ่ายทอดจินตนาการและอารมณ์ ซึ่งสอดคล้องกับการนำเสนอ รูปแบบทางรูปทรงของผลงานประติมากรรม ผู้สร้างสรรค์ได้ศึกษาผลงานศิลปินที่มีอิทธิพลต่อแรง บันดาลใจจำนวน 3 คน ดังรายชื่อต่อไปนี้

1. Johanna Flanagan
2. Toshiko Horiuchi
3. Finch Textiles

อิทธิพลจากศิลปิน

1. Johanna Flanagan ได้แรงบันดาลใจมาจาก Mister Finch ผู้แบ่งปันรูปถ่ายและนำเสนอ ผลงานพูดคุยแลกเปลี่ยนแนวความคิด การสร้างแบบและวิธีการตัดเย็บการสร้างสรรค์ตุ๊กตา ที่ไม่ เหมือนใครและรูปแบบ เขาได้แรงบันดาลใจจากป้ามากที่สุดคือสื่การเปลี่ยนแปลงพื้นผิว ศิลปิน มักจะเก็บถั่วและใบไม้กิ่งไม้และสิ่งต่าง ๆ และเขามักจะสร้างสีและพื้นผิวที่จะปรากฏใน ตุ๊กตา ศิลปินกล่าวว่าเขามีความสุขที่สุดเมื่ออยู่ใกล้ต้นไม้และน้ำ ไม่เคยรู้สึกเหงาอยู่ในป่ามีชีวิตอยู่ ตลอดเวลา

เห็นได้ว่าแนวความคิดของ Johanna Flanagan ได้รับอิทธิพลมาจากธรรมชาติ เธอมีความ เชื่อในเรื่องของภูติเหมือนกับเด็ก เธอจึงได้จินตนาการภูติในป่าออกมาตามความเข้าใจของเธอ ผ้าที่ เธอใช้จะเป็นผ้าขนแกะและน้ำมันมาย้อมสี ความจริงที่ว่าตุ๊กตาเป็นตัวกระตุ้นที่แท้จริงเพื่อให้ ทำงานต่อไปจนกว่าจะเสร็จสิ้น เพียงแค่การเปลี่ยนแปลงเล็กน้อยในรูปทรงของจมูกของตุ๊กตาหรือ

มือสามารถปรับเปลี่ยนรูปลักษณ์ทั้งหมดของงานซึ่งจะเปลี่ยนสีและพื้นผิวที่ให้กับส่วนที่เหลือ ใช้การตัดเย็บด้วยมือเป็นวิธีที่ช้าแต่มีความคงทนและแข็งแรงต้องเวลามากพอที่จะทำความรู้จักกับชิ้นงานที่กำลังทำอยู่เพื่อที่จะสามารถทำสิ่งที่ต้องการได้อย่างต่อเนื่อง⁶

รูปภาพที่ 10 Johanna Flanagan กับ 1 ในผลงานชุด The Pale Rook

<https://thepalerook.com/>

การสร้างสรรค้ของ Johanna Flanagan นั้นมีความประณีต ศิลปินนั้นใช้วัสดุจากธรรมชาติ เพื่อให้สอดคล้องกับแนวความคิดและแรงบันดาลใจของตนเองมากที่สุด งานนั้นเน้นไปในทางวาดฝัน เทพนิยาย ผสมผสานกับกายวิภาคของสรีระของผู้หญิง เน้นถึงสัดส่วนโค้งเว้าชัดเจน จึงทำให้งานมีความเป็นธรรมชาติ ศิลปินสามารถเลียนแบบธรรมชาติได้อย่างลงตัวและสวยงาม

อิทธิพลจากศิลปิน

2. Toshiko Horiuchi ผลงานศิลปะส่วนใหญ่ของศิลปินเกี่ยวข้องกับแนวความคิดทางสถาปัตยกรรมหรือรูปแบบที่ถูกสร้างขึ้นผ่านความตึงเครียดและแรงโน้มถ่วงรวมถึงน้ำหนักของวัสดุตัวเอง และโครงสร้างสิ่งทอ เป็นจุดตัดของศิลปะและวิทยาศาสตร์เหมือนรูปทรงเรขาคณิตซึ่งเราสังเกตเห็นในธรรมชาติ

⁶ Flanagan, J. (2559). "The Pale Rook ". Retrieved 24 กรกฎาคม 2560, from <https://thepalerook.com/>

รูปภาพที่ 11 Toshiko Horiuchi กับ 1 ในผลงานชุด Multiple Hammock No. 1

<http://www.archdaily.com/297941/meet-the-artist-behind-those-amazing-hand-knitted-playgrounds>

รูปแบบของงานสร้างสรรค์เชื่อมต่อกันอย่างเป็นธรรมชาติกับสิ่งทอ รูปร่างของมัสยิดและงานกระเบื้องที่ฝังไว้ภายใน พื้นผิวด้านนอกของอาคารไม่ได้ถูกแยกออกจากกันซึ่งส่วนหนึ่งใช้กับส่วนอื่นๆ แต่เป็นส่วนหนึ่งของโครงสร้างของอาคารและรูปทรงเรขาคณิต รูปแบบของอาคารและการออกแบบกระเบื้องทำงานร่วมกันเพื่อสร้างพื้นที่ของความงามที่ งานแต่ละชิ้นนั้นเป็นงานที่ไม่ซ้ำแบบ เป็นที่น่าสนใจว่าโครงสร้างสิ่งทอมีรูปแบบที่แตกต่างกันมากจากวัสดุประเภทต่างๆ เทคนิคการก่อสร้างน้ำหนักของเส้นด้ายและแรงโน้มถ่วง ภายในผลงาน ผู้ชมสามารถปีนขึ้นไปเล่นบนชิ้นงานได้อย่างสนุกสนาน ผลงานนั้นต้องการเพียงแค่ความเชื่อมโยงระหว่างงานของ Toshiko Horiuchi กับผู้คนที่ได้มาชมผลงาน⁷

⁷ horiuchi, t. (2558). "Multiple Hammock No. 1." Neth<http://www.archdaily.com/297941/meet-the-artist-behind-those-amazing-hand-knitted-playgrounds>.

อิทธิพลจากศิลปิน

3. Finch Textiles ดอกไม้ แมลง และสัตว์ที่มีปีก เช่น นกสายพันธุ์ต่างๆ เป็นสิ่งที่ศิลปินให้ความสนใจ เป็นสิ่งมีชีวิตที่น่าอัศจรรย์ พิเศษ และมีพฤติกรรมที่เต็มไปด้วยความน่าสนใจและน่าประหลาดที่ไม่มีที่สิ้นสุด เชิญชวนให้ศิลปินหลงใหลจากพฤติกรรมการใช้ชีวิตของแมลงและสัตว์ ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งสำหรับศิลปิน รวมถึงเป็นเรื่องที่น่าตื่นเต้นและเป็นความสุขในคราเดียวกัน ยามได้ค้นหาสิ่งต่างๆ ในการทำงาน

รูปภาพที่ 12 Finch 1 ในผลงานชุด Living in a Fairytale World

ที่มา Mister Finch สืบค้นเมื่อ 26 มิถุนายน 2560 (Finch 2017)

เข้าถึงจาก :<http://www.mister-finch.com>

ศิลปินทำชิ้นส่วนต่างๆ ของงานจากการใช้วัสดุรีไซเคิลเพื่อสร้างผลงานให้มีความเหมือนจริงมากยิ่งขึ้น และมีเสน่ห์จากการเย็บปักถักร้อยผ้ากำมะหยี่จากโรงแรมเก่า ชุดแต่งงาน ด้ายและผ้ากันเปื้อนโบราณ กลายเป็นนกและสัตว์ที่กำลังมองหาเจ้าของใหม่และการผจญภัยจากการเล่านิทานสิ่งมีชีวิต ศิลปินจะคิดถึงความเป็นจริงที่น่ามหัศจรรย์ของแมลง พืช และสัตว์ ที่ศิลปินสร้างขึ้นทั้งหมดอย่างพิถีพิถัน โดยการใช้เทคนิคธรรมดาๆ

ตารางที่ 3 วิเคราะห์ผลงานของศิลปินที่มีอิทธิพลต่อการสร้างสรรค์

ชื่อศิลปิน/ผลงาน	อิทธิพลด้าน แนวความคิด/ เนื้อหา	อิทธิพลด้าน เทคนิคในการ สร้างสรรค์	อิทธิพล ทางด้าน รูปแบบ	สิ่งที่นำมาพัฒนา ต่อ
 <p data-bbox="272 1771 579 1861">Johanna Flanagan ชื่อผลงาน The Pale Rook</p>	<p data-bbox="655 757 861 1599">ศิลปินมีความเชื่อในเรื่องของภูติที่อยู่ในเทพนิยายว่าสิ่งนั้นมีอยู่จริงและภูติเหล่านี้ก็จะคอยที่จะปกป้องธรรมชาติได้อย่างสมบูรณ์ศิลปินจึงมีความเชื่ออย่างหมดใจว่าภูติเหล่านี้มีอยู่จริง แต่เราที่เป็นคนธรรมดาคนนั้นจะไม่สามารถมองเห็นได้</p>	<p data-bbox="887 757 1077 1312">ศิลปินสร้างสรรค์งานโดยใช้ผ้าที่ทำมาจากขนแกะ เป็นผ้าที่นำขนแกะมาทอให้เป็นผ้าเนื้อเดียวกัน ผ้าจะมีความนุ่มที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว</p>	<p data-bbox="1102 757 1270 1653">แรงบันดาลใจของศิลปินมาจากความเชื่อที่ว่า นางฟ้าตัวน้อยหรือภูติกระตังผีและปีศาจนั้นมีจริง จึงนำรูปทรงที่มีอยู่จริงไปตัดทอน บิดเบือนให้เป็นรูปร่างที่คล้ายกับภูติผีปีศาจ ในความคิดของศิลปิน</p>	<p data-bbox="1295 757 1485 1312">เทคนิคการใช้ผ้าขนแกะสีขาวบริสุทธิ์มาต่อยอดในการทำรูปทรงของชิ้นงาน รวมถึงการตัดเย็บและตัดทอนของรูปร่างรูปทรงในผลงาน</p>

ตารางที่ 4 การวิเคราะห์ผลงานของศิลปินที่มีอิทธิพลต่อการสร้างสรรค์

ชื่อศิลปิน/ผลงาน	อิทธิพลด้าน แนวความคิด/ เนื้อหา	อิทธิพลด้าน เทคนิคในการ สร้างสรรค์	อิทธิพล ทางด้าน รูปแบบ	สิ่งที่นำมา พัฒนาต่อ
  <p data-bbox="375 1585 577 1615">Toshiko Horiuchi</p> <p data-bbox="272 1630 678 1675">ชื่อผลงาน Multiple Hammock No.1</p>	<p data-bbox="767 728 954 1108">ผู้คนสามารถเข้าถึงได้ด้วยการสัมผัสจับต้องได้ ผู้คนทุกเพศทุกวัยมีส่วนร่วมในผลงาน และผลงานนั้นบ่งบอกถึงความอิสระทางความคิดที่ไม่จำกัด เพียงแค่บุคคลทุกคนสามารถเข้าถึงในตัวชิ้นงานได้อย่างสร้างสรรค์ และสนุกสนาน</p>	<p data-bbox="983 728 1150 1684">เทคนิคในการสร้างผลงาน เป็นเป็นเทคนิคการถัก เชือกคล้าย ๆ กับโครเชต์ มีความละเอียด และประณีต ใช้ไหมพรม ถักหลายๆเส้น มาถักรวมกัน ให้เกิดความแข็งแรง แล้วจึงนำผลงานไม่อิงกับ โครงสร้างอาคาร</p>	<p data-bbox="1176 728 1315 1630">การใช้ไหมพรมมาถัก และเน้นในทางสีเส้น ให้เหมือนกับสวนสนุก เพราะจุดประสงค์ของศิลปิน คือการให้ผู้เข้าชมหรือร่วมงานได้ย้อนวัยไปเป็นเด็กอีกครั้ง</p>	<p data-bbox="1347 728 1485 1460">สีและรูปแบบมาปรับใช้กับผลงาน ที่บุคคลทั่วไปสามารถเข้าใจถึงสิ่งที่ต้องการ จะสื่อ และมีส่วนร่วมทำงานได้อย่างสนุกสนาน</p>

ตารางที่ 5 การวิเคราะห์ผลงานของศิลปินที่มีอิทธิพลต่อการสร้างสรรค์

ชื่อศิลปิน/ผลงาน	อิทธิพลด้าน แนวความคิด/ เนื้อหา	อิทธิพลด้าน เทคนิคในการ สร้างสรรค์	อิทธิพล ทางด้าน รูปแบบ	สิ่งที่นำมา พัฒนาต่อ
 <p data-bbox="359 1518 558 1545">Mr. Finch Textiles</p> <p data-bbox="258 1563 662 1601">ชื่อผลงาน Living in a Fairytale World</p>	<p data-bbox="710 716 901 1444">ศิลปินมีความหลงใหลพวกสัตว์ต่าง ๆ ที่มีอยู่ในธรรมชาติและ การดำรงอยู่ของพวกเขาสัตว์เหล่านี้ ถูกธรรมชาติสร้างสรรค์มาอย่างลงตัวและสวยงามตามสภาพแวดล้อมที่มันอยู่</p>	<p data-bbox="933 716 1077 1724">เทคนิคที่ใช้เป็นเทคนิคการเย็บผ้าแบบประณีต มีความละเอียดสร้างสรรค์ผลงานด้วยผ้าเก่า เช่น ผ้ามัน เศษผ้าเหลือใช้ นำมาสร้างสรรค์ให้เกิดรูปทรงของสัตว์ในธรรมชาติได้อย่างสมจริง</p>	<p data-bbox="1109 716 1252 1724">ความเป็นธรรมชาติและความสวยงามของรูปทรงที่ธรรมชาติสรรค์สร้างให้กับสัตว์ เป็นเหมือนสิ่งจุดประกายความคิดและแรงบันดาลใจแก่ศิลปินในการใช้ผ้าเก่าและเศษผ้าเพื่อมาสร้างเป็นผลงาน</p>	<p data-bbox="1276 716 1452 1388">นำการสร้างรูปทรงที่เป็น การเลียนแบบธรรมชาติ เช่นเดียวกับของศิลปินมาเป็นต้นแบบของความคิดในการสร้างสรรค์รูปทรงในผลงานวิทยานิพนธ์</p>

ในผลงานของศิลปินแต่ละท่านที่หยิบยกมานำเสนอนั้นมีจุดเด่นและความน่าสนใจที่แตกต่างกันออกไป ทางผู้สร้างสรรค์จึงได้นำหลักวิธีและความน่าสนใจในชิ้นงานของศิลปินแต่ละท่านมาประยุกต์เข้ากับชิ้นงานของผู้สร้างสรรค์ เพื่อสร้างผลงานในแบบของผู้สร้างสรรค์ ที่เป็นรูปแบบที่เข้าใจง่ายแก่ผู้เข้าชมและเป็นผลงานที่ผู้เข้าชมสามารถมีส่วนร่วมได้

การวิเคราะห์ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1

รูปภาพที่ 13 ผลงานก่อนสร้างสรรค้วทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1

ชื่อผลงาน ทักซิโด้

ขนาดผลงาน 100 x 120 x 50 cm

เทคนิค ตัดไม้ ปะติดผ้าลาย

แนวความคิด

เด็กในช่วงวัย 1 ขวบนั้นเริ่มมีการจดจำสิ่งต่าง ๆ ที่อยู่รอบตัว มีการมองเห็นสิ่งของได้อย่างชัดเจนเริ่มมีความชอบ มีความต้องการ มีความคิดเป็นของตัวเอง ชอบสิ่งของหรือของเล่นที่มีสีสันสวยงาม ของเล่นจึงเป็นสิ่งคู่กันกับเด็กในวันนี้ แต่ของเล่นของเด็กนั้นก็จะมีมาจากสิ่งต่าง ๆ ที่อยู่รอบตัว เช่น การฉีกกระดาษ การโยนสิ่งของ การหยิบจับ

การสร้างสรรคผลงานชิ้นนี้เป็นเหมือนการสร้างของเล่นที่สามารถจับชิ้นส่วนแยกออกจากกันได้และนำมาประกอบกันเป็นรูปทรงเดิมได้ โดยใช้การต่อจิ๊กซอว์มาเป็นรูปแบบในการสร้างสรรคผลงาน

จุดเด่นของงาน = สีสันของชิ้นงาน ชิ้นส่วนที่สามารถแกะและต่อเหมือนจิ๊กซอว์ได้

จุดด้อยของงาน = น้ำหนักค่อนข้างมาก ด้วยจากตัววัสดุที่ใช้สร้างไม่เหมาะให้เด็กเล่นคนเดียว

แนวทางการปรับปรุง = แก้ไขเรื่องของสี และวัสดุในการทำให้มีความปลอดภัยสำหรับเด็ก

การวิเคราะห์ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 2

รูปภาพที่ 14 ผลงานก่อนสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 2

ชื่อผลงาน น้ำตาล

ขนาดผลงาน 100 x 120 x 50 cm

เทคนิค ตัดไม้ ปะติดผ้าลาย

แนวความคิด

ผลงานชิ้นนี้เกิดจากการต่อยอดของผลงานที่ “ชื่อทักษิได้” (จากภาพที่ 13) เพราะในผลงานชิ้นก่อนนั้นมีปัญหาที่เป็นอันตรายกับเด็ก จากส่วนประกอบในชิ้นงานที่มีน้ำหนักมากเกินไป จึงได้นำผลงานเก่ามาทำการสร้างใหม่แต่ใช้แรงบันดาลใจและแนวคิดแบบเดิม

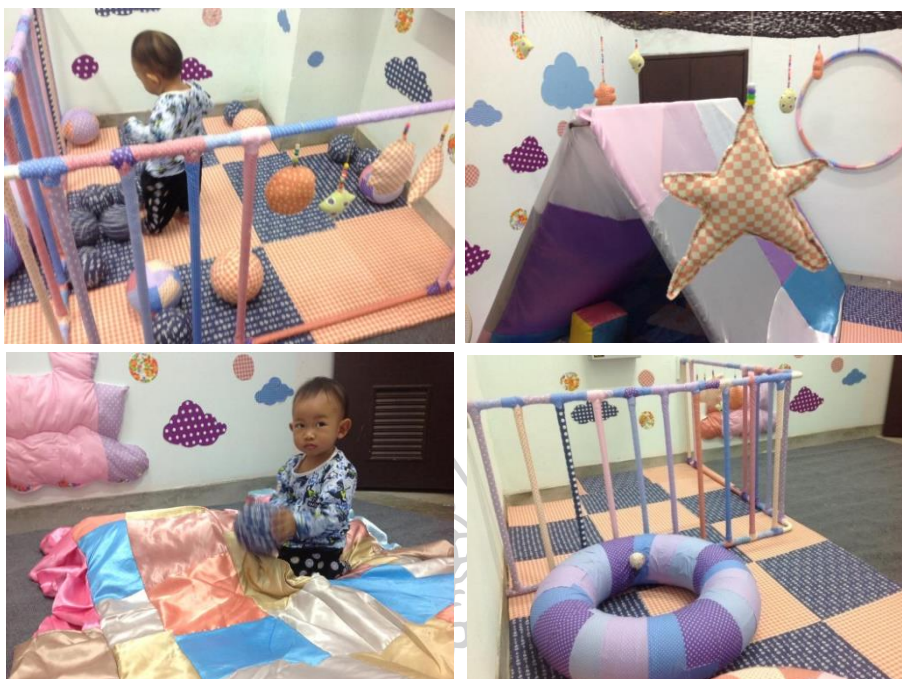
การสร้างสรรค์ผลงานชิ้นนี้ได้มีการเปลี่ยนวัสดุ จากการเปลี่ยนจากไม้อัดเป็นโฟมยางเพื่อความปลอดภัยแก่ผู้ใช้งานมากขึ้น และแก้ไขรูปทรงเพื่อง่ายต่อการมองเห็นเป็นรูปประธรรมแก่ผู้ชมมากขึ้น

จุดเด่นของงาน = รูปร่างของชิ้นมีความชัดเจนในการมองมากขึ้น ใช้สีที่อยู่ในโทนเดียวกัน วัสดุมีความปลอดภัยกับเด็กมากขึ้น

จุดด้อยของงาน = ไม่สามารถแยกตัวจิ๊กซอว์ออกได้เพราะเกิดจากการใช้สีและการปะผ้า

แนวทางการปรับปรุง = แก้ขนาดของจิ๊กซอว์ให้มีความแตกต่าง เพื่อการต่อจิ๊กซอว์ที่หลากหลายรูปแบบ

การวิเคราะห์ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 3

รูปภาพที่ 15 ผลงานก่อนสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 3

ชื่อผลงาน ห้องของแม่

ขนาดผลงาน 400 x 400 cm

เทคนิค ตัดไม้ ปะติดผ้าลาย

แนวความคิด

เพียงแค่การเดิน การวิ่งการเล่น ก็ช่วยในการฝึกสมอง เพราะในขณะที่เล่นสมองจะคิดและตัดสินใจว่าจะต้องไปในทิศทางใด การเล่นนั้นจะดึงทักษะความคิดสร้างสรรค์ของเด็กออกมา การสร้างห้อง ห้องหนึ่งขึ้นมาที่เต็มไปด้วยของเล่นก็จะช่วยในเรื่องของการสร้างพัฒนาการของเด็กและยังช่วยสร้างกิจกรรมร่วมกันระหว่างแม่และลูกได้เป็นอย่างดี และรวมถึงสีและรูปร่างรูปทรงมีผลต่อการพัฒนาการทางสมองและการมองเห็นของเด็ก ผลงานชิ้นนี้จึงเน้นไปทางสีและรูปทรงที่เสริมสร้างพัฒนาการสำหรับเด็กวัยที่กำลังมีพัฒนาการ เพื่อการเจริญเติบโตทางสมอง สายตา และความคิดได้อย่างสมวัย

จุดเด่นของงาน = พื้นที่ของผลงาน ชิ้นงานเล็กๆที่อยู่ในผลงาน ลูกของผู้สร้างสรรค์

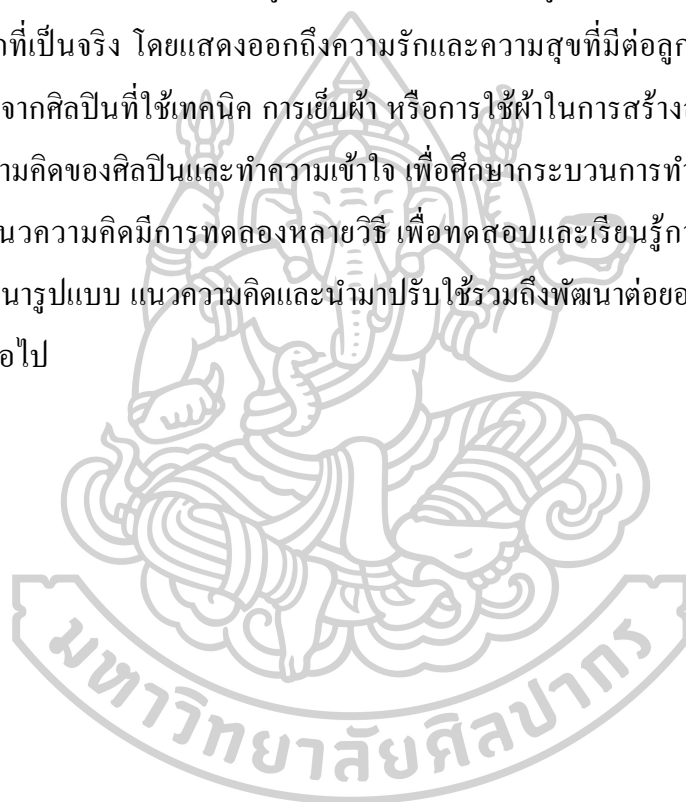
จุดด้อยของงาน = ลายที่อยู่ในผลงานมีมากเกินไป

แนวทางการปรับปรุง = ขยายพื้นที่ผลงาน และมีรูปทรงที่หลากหลายมากกว่านี้

สรุปข้อมูลที่เกี่ยวข้องต่อการสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ เรื่อง “พื้นที่แห่งความสุข”

การสร้างสรรค์ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ เป็นการค้นคว้าแนวทางในการสร้างสรรค์งานให้มีลักษณะเฉพาะหรือที่เรียกว่าเอกลักษณ์เฉพาะตน รวมทั้งแนวความคิดในการสร้างสรรค์ผลงานควรมีแนวโน้มที่เป็นไปในทางเดียวกันกับงานวิทยานิพนธ์ หรือเทคนิคที่ใช้สามารถนำมาพัฒนาและต่อยอดจนกลายเป็นวิทยานิพนธ์

ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ของผู้วิจัย ได้มีการค้นคว้าข้อมูลผลงาน แนวความคิดที่แสดงออกทางความรู้สึกที่เป็นจริง โดยแสดงออกถึงความรักและความสุขที่มีต่อลูก ๆ อย่างตรงไปตรงมา โดยมีอิทธิพลจากศิลปินที่ใช้เทคนิค การเย็บผ้า หรือการใช้ผ้าในการสร้างสรรค์ผลงาน รวมไปถึงค้นหาแนวความคิดของศิลปินและทำความเข้าใจ เพื่อศึกษากระบวนการทำงาน ก่อนที่สร้างสรรค์ผลงานและแนวความคิดมีการทดลองหลายวิธี เพื่อทดสอบและเรียนรู้การเย็บผ้าในแบบต่าง ๆ จนกระทั่งพัฒนารูปแบบ แนวความคิดและนำมาปรับใช้รวมถึงพัฒนาต่อยอดกับผลงานสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ต่อไป

บทที่ 3

กระบวนการสร้างสรรค์

วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเริ่มสร้างแบบร่าง

ในการค้นคว้าหาข้อมูลได้มีการดำเนินการศึกษาจากชีวิตจริง ชีวิตเหมือนคนปกติทั่วไป เรียน ทำงาน อยู่บ้าน เที่ยว ได้ดำเนินชีวิตในแต่ละวัน จนกระทั่งวันหนึ่งเราได้ตั้งครรภ์ สิ่งต่าง ๆ ก็เปลี่ยนแปลงไป มีความเป็นผู้ใหญ่มากขึ้น และทุกวินาทีในความคิดนั้นก็คิดแต่เรื่องของเด็กตัวเล็กๆ ที่อยู่ในท้องตลอดเวลา การมีลูกเป็นการเปลี่ยนแปลงครั้งสำคัญ ในทุก ๆ วัน ผู้สร้างสรรค์นั้นมีความภูมิใจในทุกวินาทีของการเป็นแม่ ผู้สร้างสรรค์จึงได้นำประสบการณ์ตรงในการตั้งครรภ์ การเลี้ยงลูกคนที่ 1 และคนที่ 2 มาสร้างสรรค์เป็นผลงานที่สื่อถึงความสัมพันธ์และช่วงเวลาที่มีความสุขในทุก ๆ ขณะที่ได้อยู่กับลูก

พื้นที่ในทุกพื้นที่หรือการกระทำต่าง ๆ ระหว่างแม่และลูกนั้นเป็นช่วงเวลาที่มีความสำคัญและมีความสุข จึงได้นำประสบการณ์ต่าง ๆ ในทุกช่วงเวลา ที่อยู่ในความคิดความทรงจำที่เกี่ยวข้องความสุขของแม่และลูกนั้นมาสังเคราะห์จนทำให้เกิดเป็นผลงาน โดยใช้วัสดุหลัก เช่น ผ้าดิบ ผ้าลายจุด ผ้าลายทาง ผ้าไหมพรม ด้ายหลากหลายสี เพื่อให้สีของผ้าแสดงถึงอารมณ์ที่มีความสุข เพิ่มลูกเล่นด้วยการเย็บกระดุมลงไป

ขั้นตอนการดำเนินงาน

เบื้องต้นของการดำเนินงาน คือ การเก็บรวบรวมความทรงจำที่ใช้เวลาอยู่กับลูก จากประสบการณ์ และสอบถามจากผู้เชี่ยวชาญ เช่น การซักถามแพทย์ที่ทำคลอด หรือ พยาบาลที่ให้การดูแลหลังคลอด และบทความวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับแม่และเด็ก สร้างภาพร่างต้นแบบตามความเหมาะสมทั้งด้าน รูปแบบ รูปร่าง รูปทรง เทคนิค เพื่อความสมบูรณ์ของงานทั้งเนื้อหาสาระและเทคนิควิธีการดำเนินงานในระยะเบื้องต้นได้กำหนดไว้ดังนี้

การสร้างต้นแบบจำลองก่อนการทำวิชา ชุด “พื้นที่แห่งความสุข”

รูปภาพที่ 16 แบบจำลองก่อนการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1

แบบจำลองชิ้นนี้เป็นต้นความคิดเริ่มแรก แบบจำลองรูปนี้เกิดขึ้นจาก “ลูก” เพราะคำพูดแรกที่ลูกได้ออกเสียงมานั้นคือคำว่า “Fish” ซึ่งมีความหมายว่า “ปลา” และปลายังเป็นของเล่นชิ้นแรกที่เขาชอบเล่นมากที่สุด จึงได้นำรูปทรงของปลามาตัดทอนรูปทรงและสร้างเป็นต้นแบบ

รูปภาพที่ 17 แบบจำลองก่อนการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 2

จากการสร้างแบบจำลองชิ้นที่ 1 นั้นเกิดการตั้งคำถามขึ้นว่ารูปทรงนั้นเป็นรูปแบบเดียวไม่มีความหลากหลายและวัสดุที่ใช้ไม่น่าเหมาะสมกับพฤติกรรมของเด็ก เพราะแบบจำลองถ้าขายจริงจะมีความสูงและรูปทรงที่ใหญ่อาจเกิดอันตรายได้ จึงได้เกิดแบบจำลอง ชิ้นที่ 2 ขึ้น มีการเปลี่ยนวัสดุที่ใช้ให้มีความเหมาะสมกับการกิจกรรมของเด็กและวัสดุที่ใช้ต้องมีความปลอดภัยวัสดุทั้งหมดเลยเป็นผ้าและการเย็บการบุใยสังเคราะห์

รูปภาพที่ 18 แบบจำลองก่อนการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 3

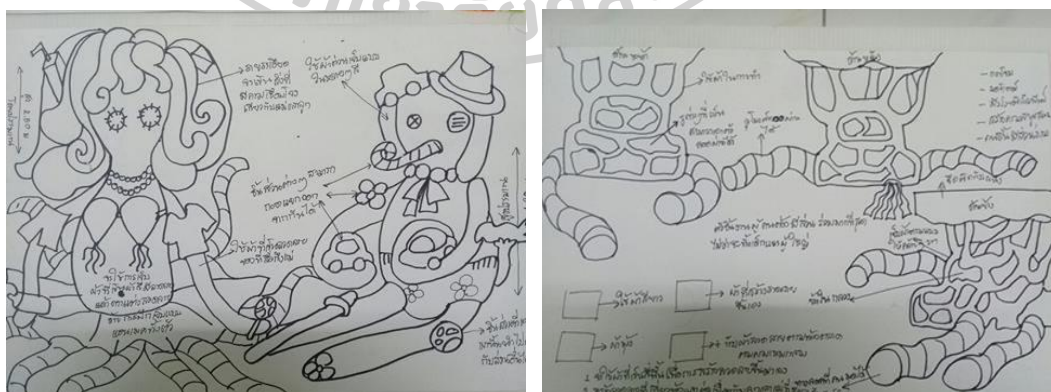
การสร้างแบบจำลองชั้นที่ 3 เป็นการสร้างรูปทรงและการทดลองการสร้างแบบให้มีลูกเล่น นำรูปทรงจากธรรมชาติมาตัดทอนให้มีความน่ารักเหมือนตัวการ์ตูนและตกแต่งลวดลายด้วยการใช้ ด้ายหลากหลายขนาดหลากหลายสีในการเย็บปักเพื่อสร้างเป็นลวดลายมากขึ้น

กระบวนการสร้างงานประติมากรรม-การเย็บงานประติมากรรมชุดที่ 1

กระบวนการสร้างงานประติมากรรม-การเย็บงานประติมากรรมชุดที่ 1 มีขั้นตอนดังนี้

1. เริ่มจากร่างแบบ 2 มิติให้ได้ขนาดเท่าที่ต้องการที่จะขยายแบบเป็นแบบ 3 มิติ แบบ ด้านหน้า ด้านข้างแล้วร่างแบบโครงสร้างของผ้าตามที่ต้องการ นำมาตัดเย็บตามขนาดที่ได้วัดไว้ แล้วจึงนำมาประกอบให้เข้ากันเป็นโครงสร้าง

แบบร่างในช่วงเริ่มต้นในการสร้างผลงาน ชุด “พื้นที่แห่งความสุข

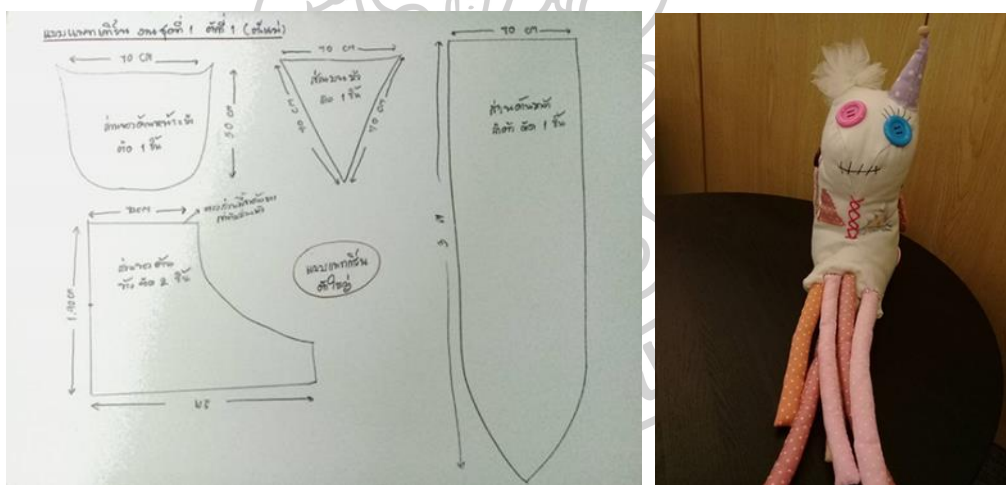

รูปภาพที่ 19 ภาพร่าง 2 มิติ

รูปภาพที่ 20 ภาพร่างและตัวอย่างของผ้าที่ใช้ในงาน

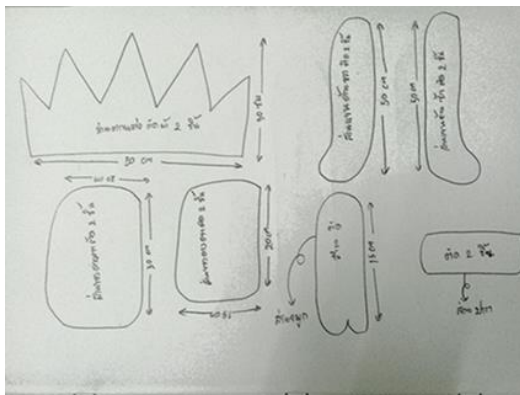
2. การเย็บ เมื่อสร้างแบบจากกระดาษเขียนขนาดตามที่กำหนด ซึ่งเหมือนกับการสร้างแบบ (แพทเทิร์น) แล้วนำผ้ามาตัดให้ตรงตามแบบร่าง

รูปภาพที่ 21 การสร้างแบบแพทเทิร์นของชิ้นงาน (ตัวใหญ่)

จากภาพที่ 21 เป็นการสร้างต้นแบบจำลองขนาดเล็กก่อนเพื่อเป็นการทดลองสร้างแบบเพื่อการปรับปรุงและแก้ไขก่อนที่จะมีการสร้างแบบจริงที่มีขนาดใหญ่และนำไปจัดแสดงจริง

2.1 ในการสร้างแพทเทิร์นนั้น ต้องมีการร่างแบบบนกระดาษก่อน

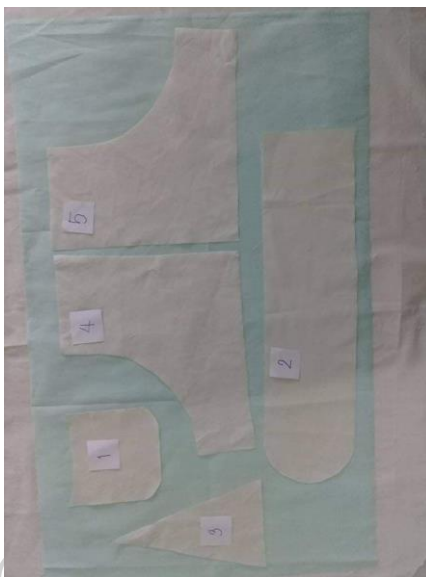
รูปภาพที่ 22 การสร้างแบบแพทเทิร์นของชิ้นงาน (ชิ้นส่วนของรายระเอียด)

ก่อนจะขึ้นแบบจริงต้องมีการเขียนแบบบนกระดาษก่อนเพื่อการตัดผ้าที่ถูกต้องผิดพลาดน้อยที่สุด

รูปภาพที่ 23 การสร้างแบบแพทเทิร์นของชิ้นงาน (ชิ้นส่วนของรายระเอียด)

2.2 นำแพทเทิร์นที่แกะมาจากตัวตุ๊กตาที่เราต้องการมาวัดให้ได้ขนาดที่ต้องการแล้วตัดผ้าตามแบบที่สร้างไว้

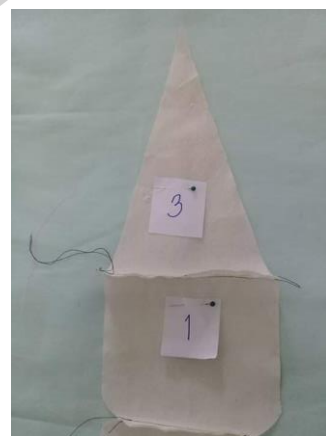
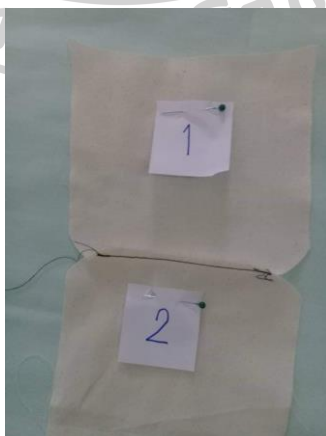

รูปภาพที่ 24 ขั้นตอนการสร้างผลงาน ชุด “พื้นที่แห่งความสุข”

2.3 การสร้างตัวตุ๊กตานี้จะตัดผ้าตามแพทเทิร์นที่ต้องตัดผ้าตามแพทเทิร์นนั้นจะเป็นการประหยัดผ้า ช่วยให้การตัดผ้าได้ง่ายและมีความรวดเร็วขึ้น

2.4 ในการสร้างตุ๊กตาแต่ละตัวนั้นจะใช้ผ้าประมาณ 4-5 ชิ้น แต่ขนาดของผ้าชิ้นจะอยู่ที่ 2 เมตรสองชิ้น 4 เมตรหนึ่งชิ้น 1 เมตรหนึ่งชิ้นและ 1.5 เมตรหนึ่งชิ้น

2.5 นำผ้า 2 ชิ้นที่มีขนาด สองเมตรมาเย็บต่อกับผ้า 4 เมตร การเย็บเป็นการเย็บเนาแบบธรรมดา เพราะการเย็บเนาแบบธรรมดานั้นประหยัดเวลาและมีความคงทน จากนั้น เย็บผ้าชิ้น 1 เมตรต่อกับผ้าชิ้น 2 เมตร และนำผ้าชิ้น 1.5 เมตรมาเย็บต่อ ผ้าทั้งหมดจะเย็บต่อกันจนหมดแต่จะต้องเหลือช่องว่างไว้ประมาณ 20 เซนติเมตร เพื่อกลับผ้าด้านในออกมา

รูปภาพที่ 25 ขั้นตอนการสร้างผลงาน ชุด “พื้นที่แห่งความสุข”

รูปภาพที่ 26 ขั้นตอนการสร้างผลงาน ชุด “พื้นที่แห่งความสุข”

รูปภาพที่ 27 ขั้นตอนการสร้างผลงาน ชุด “พื้นที่แห่งความสุข”

2.6 เมื่อเย็บผ้าทั้งหมดเข้าด้วยกันแล้วกลับผ้าด้านในออกมา แล้วจึงนำใยสังเคราะห์ใส่เข้าไปในตัวของตุ๊กตาที่เย็บไว้ ตัวตุ๊กตาตัวนี้ถ้าใส่ใยสังเคราะห์จนเต็ม จะใช้ใยสังเคราะห์ทั้งหมด 30 กิโลกรัม

2.7 ตัวตุ๊กตานี้ก็จะต้องมีหาง ซึ่งเข้าสู่ขั้นตอนเดิมคือการสร้างแบบหางแล้วเย็บส่วนที่มีความยาวที่แตกต่างกัน จากการที่เย็บส่วนของหางเหล่านี้แล้วจึงค่อยนำมาประกอบกับชิ้นหลัก ตามแบบที่ได้ร่างภาพไว้

ขั้นตอนการทำหางของผลงานมีดังนี้

1. ตัดผ้าเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า

2. พับผ้าเข้าหากัน กลับด้านผ้าที่ไม่ได้พิมพ์ลายขึ้น

3. เย็บปิดด้านหนึ่งของผ้า

4. เย็บผ้าตามแบบที่แสดงไว้

รูปภาพที่ 28 ขั้นตอนการสร้างผลงาน ชุด “พื้นที่แห่งความสุข”

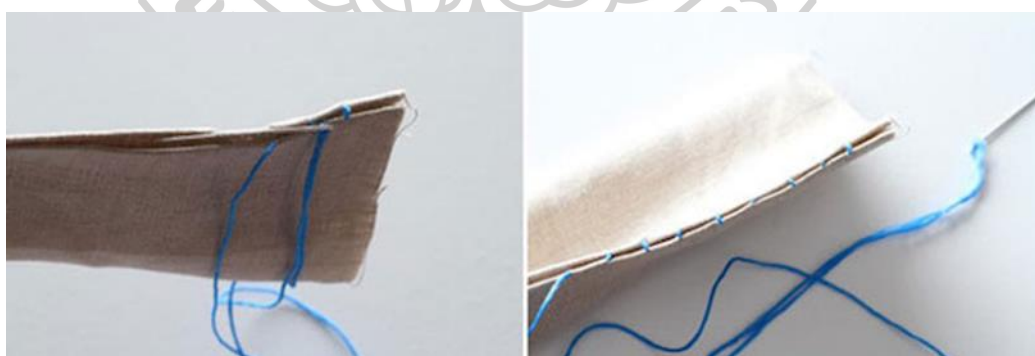

5. กลับด้านผ้า นำด้านที่พิมพ์ลายขึ้น แล้วจึงทำการใส่ใยสังเคราะห์เข้าไป

รูปภาพที่ 29 ขั้นตอนการสร้างผลงาน ชุด “พื้นที่แห่งความสุข”

วิธีการเย็บชิ้นงานในรูปแบบต่าง ๆ ที่อยู่ในชิ้นงาน

การสอดช้อนด้าย การสอดช้อนด้าย เป็นการเย็บผ้าสองชั้นให้ติดกัน การช้อนด้ายนั้นมีหลายรูปแบบ และด้ายที่ใช้จะมียี่ห้อหลากหลาย วิธีคือการพับปลายผ้าสองชั้นประกบกัน จากนั้นก็ปักเข็มขึ้นจากด้านล่างของผ้าชั้นแรก แล้วปักลงตรงรอยพับ ซึ่งตรงกับจุดเดิมของผ้าที่เพิ่งปักขึ้นมา แล้วก็ปักขึ้นมาโดยเว้นระยะห่างประมาณ 1 เซนติเมตรของผ้าชั้นเดิม แล้วก็ปักลงขึ้นตรงข้าม ทำแบบนี้วนไปจนจบชิ้นงาน ก็จะได้ผ้าสองชั้นที่ติดกัน โดยที่ไม่เห็นด้าย

รูปภาพที่ 30 วิธีการเย็บผ้าสองชั้นให้ติดกันของงานทั้งหมด

ที่มา : บ้านและสวน สืบค้นเมื่อ 2 มกราคม 2560

เข้าถึงจาก : <http://www.baanlaesuan.com/diy/basic-stitches/>.

วิธีการเย็บเนา การเนาคือการเย็บแบบหลวม ๆ ให้ผ้าติดกันก่อนจะเย็บจริง เป็นการเย็บไถ่ได้ไว้เฉย ๆ เพื่อความสะดวกจะเว้นระยะห่างมากๆ เพื่อจะได้ดึงด้ายออกง่ายเวลาเย็บเสร็จแล้ว หรือหากเย็บขอบทั่ว ๆ ไปที่ต้องการความแข็งแรง ไม่ใช่แค่ เย็บ นำ ก็สามารถเย็บให้ถี่ขึ้นได้

รูปภาพที่ 31 วิธีการเย็บผ้าสองชั้นให้ติดกันของงานทั้งหมด

ที่มา : บ้านและสวน สืบค้นเมื่อ 2 มกราคม 2560

เข้าถึงจาก : <http://www.baanlaesuan.com/60956/diy/basic-stitches/>.

ตะเข็บเย็บหุ้ม เป็นการเย็บขอบผ้า ให้ผ้าสองชั้นติดกัน คล้ายการเย็บแบบสอย แต่จะเห็นด้ายเยอะกว่า และเย็บง่ายกว่า วิธีก็คือ ซ่อนปมไว้ในรอยพับของผ้า แล้วก็ปักขึ้นมาตรงรอยพับของผ้าชั้นเดิม ไม่ต้องห่างจากปมมาก จากนั้นก็ปักให้ผ้าชั้นที่สองติดกับผ้าชั้นแรก เว้นระยะห่างให้เท่ากันในแต่ละครั้ง แล้วพยายามเย็บให้ชิดขอบที่สุด

รูปภาพที่ 32 วิธีการเย็บผ้าสองชั้นให้ติดกันของงานทั้งหมด

ที่มา : บ้านและสวน สืบค้นเมื่อ 2 มกราคม 2560

เข้าถึงจาก : <http://www.baanlaesuan.com/60956/diy/basic-stitches/>.

ลายปักริมผ้า วิธีก็คือปักเข็มขึ้นมา แล้วปักลงทำมุมเฉียง ก่อนจะดึงด้ายนั้น ให้ปักขึ้นมา ตรงกับสองจุดแรก ทำมุมเป็นรูปสามเหลี่ยม แล้วสอดเข็มขึ้นมาระหว่างด้าย แล้วก็ดึงให้ตึงเลย ก็จะ ได้เป็นรูปมุมฉากแล้ว จากนั้นก็ปักทำมุมเฉียงเหมือนเดิม ก่อนจะดึงด้าย ก็ให้ปักขึ้นมาแล้วก็สอด เข็มเข้าไปก่อนดึงให้ตึง ทำวนไปเรื่อยๆ ก็จะได้รูปแบบนี้ ความสูงต่ำของด้าย สามารถกำหนดได้ เอง⁸

รูปภาพที่ 33 วิธีการเย็บผ้าสองชั้นให้ติดกันของงานทั้งหมด

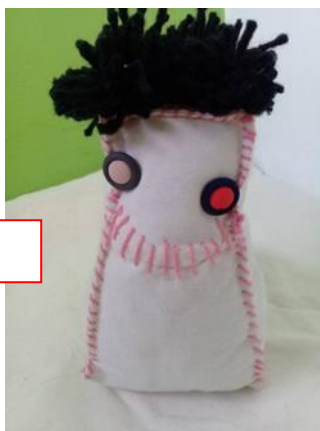
ที่มา : บ้านและสวน สืบค้นเมื่อ 2 มกราคม 2560

เข้าถึงจาก : <http://www.baanlaesuan.com/60956/diy/basic-stitches/>.

⁸ บ้านและสวน (2560). "7 วิธี เย็บผ้าขึ้นพื้นฐาน สำหรับมือใหม่หัดเย็บ." Retrieved 20 มิถุนายน 2560, from <http://www.baanlaesuan.com/60956/diy/basic-stitches/>.

วิธีทำพู่จากไหมพรมที่ใช้ประกอบในผลงาน

พู่ไหมพรมที่อยู่

รูปภาพที่ 34 ขั้นตอนการทำพู่จากไหมพรมแบบที่ 1 และ 2

ที่มา : ไอเดียทำ ปอม ปอม ไหมพรมอย่างง่าย สืบค้นเมื่อ 2 มกราคม 2560

เข้าถึงจาก : <http://manualidadesparaninos.biz/marcapaginas-pompones-de-lana/>

วิธีการทำพู่ไหมพรม

พู่ปอม ๆ ที่ทำไว้นี้ ทำไว้ให้ได้จำนวนที่พอเหมาะกับการนำไปตกแต่งผลงาน เมื่อได้พู่ตามจำนวนที่ต้องการ จากนั้นก็นำไปตกแต่งผลงาน

สิ่งที่ควรคำนึงถึงในการทำพู่ประกอบ

1. คำนึงถึงความเหมาะสมของวัสดุหรือผ้าที่ใช้ เช่น ผ้าเนื้อบางควรเลือกขนาดเล็กลง ถ้าเป็นผ้าเนื้อหนาควรเลือกขนาดที่ดูมีน้ำหนักให้สมดุลกัน
2. ควรมีเข็มเตรียมไว้หลายขนาดเพื่อเลือกใช้ตามลักษณะของเนื้อผ้า⁹

⁹ DIY, M. (2554). "ไอเดียทำ ปอม ปอม ไหมพรม อย่างง่าย ๆ." Retrieved 20 มิถุนายน 2560, from <http://maybediy.blogspot.com/2011/10/easy-little-pom-pom.html>.

การสร้างชิ้นงาน

เป็นการสร้างแบบโดยการขึ้นแพทเทิร์น เพื่อความสะดวก และรวดเร็วในการสร้างชิ้นงาน การตัดเย็บผ้านั้น ต้องอาศัยอุปกรณ์แตกต่างกันสำหรับเย็บ ทำแพทเทิร์น และวัดแพทเทิร์นเพื่อให้แน่ใจว่าพอดีกับขนาดของชิ้นงานที่เราต้องการ จำเป็นต้องเรียนรู้ประเภทของอุปกรณ์และวิธีใช้งานในตอนแรกอาจจะทำให้เกิดความเข้าใจและใช้อุปกรณ์ได้ถูกต้อง

การสร้างชิ้นงานจะใช้หลักการเย็บในข้างต้นที่ได้กล่าวมา ในการเย็บตัวชิ้นงาน เพราะเป็นวิธีการเย็บที่ง่ายและสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับการเย็บงานฝีมือแบบอื่นได้ แต่ในการสร้างงานทุกชิ้นจะต้องสร้างแพทเทิร์นในการสร้างแบบ เพื่อเป็นการประหยัดผ้าและสร้างความรวดเร็วในการสร้างชิ้นงาน

ตัวชิ้นงานวิทยานิพนธ์ ชุด “พื้นที่แห่งความสุข”

รูปภาพที่ 35 ตัวต้นแบบของการสร้างงาน

รูปภาพที่ 36 ตัวต้นแบบของการสร้างงาน

รูปภาพที่ 37 ตัวต้นแบบของการสร้างงาน

รูปภาพที่ 38 ตัวต้นแบบของการสร้างงาน

รูปภาพที่ 39 ตัวต้นแบบของการสร้างงาน

รูปภาพที่ 40 ขั้นตอนการประกอบชิ้นงานวิทยานิพนธ์ชุด “พื้นที่แห่งความสุข”
การเย็บสร้างโครงต้นแบบก่อนเริ่มตกแต่ง เริ่ม โดยนำผ้ามาเย็บตามแบบที่ร่างไว้จึงบุใยสังเคราะห์

รูปภาพที่ 41 ขั้นตอนการประกอบชิ้นงานวิทยานิพนธ์ชุด “พื้นที่แห่งความสุข”
นำโครงที่บุใยสังเคราะห์แล้ว (ภาพที่ 40) มาทำการตกแต่ง

รูปภาพที่ 42 ขั้นตอนการประกอบชิ้นงานวิทยานิพนธ์ชุด “พื้นที่แห่งความสุข”
รูปด้านหน้าของชิ้นงานที่ยังไม่สมบูรณ์

รูปภาพที่ 43 ขั้นตอนการประกอบชิ้นงานวิทยานิพนธ์ชุด “พื้นที่แห่งความสุข”
ต่อเติมชิ้นส่วนและตกแต่งเพิ่มเติมจากภาพที่ 42

รูปภาพที่ 44 ขั้นตอนการประกอบชิ้นงานวิทยานิพนธ์ชุด “พื้นที่แห่งความสุข”
ชิ้นงานที่เสร็จสมบูรณ์ พร้อมจัดแสดง

การประกอบชิ้นส่วนต่างๆ วิทยานิพนธ์ชั้นที่ 1

นำผ้าที่เย็บเป็นชิ้นต่างๆ คือ ตัวของตุ๊กตา หาง แขน ดวงตา และส่วนต่างๆนำมาประกอบกันตามภาพร่าง

วัสดุการสร้างสรรค์ผลงาน

1. ฝ้ายดิบเป็นผ้าที่หนามีสีพื้นที่เป็นสีขาวนวล มาตัดตามแบบที่ได้สร้างเป็นแพทเทิร์นไว้ โดยการวัดขนาดนั้นอิงตามขนาดเท่าคนจริงจากความสูง
2. ฝ้ายลายจุดนั้นเย็บส่วนประกอบ เน้นสีสันที่สดใสดูแล้วมีชีวิตชีวา นำฝ้ายลายเหล่านี้มาทำส่วนประกอบต่าง ๆ แล้วนำไปเย็บติดกับตัวตุ๊กตาที่ได้สร้างไว้แล้ว

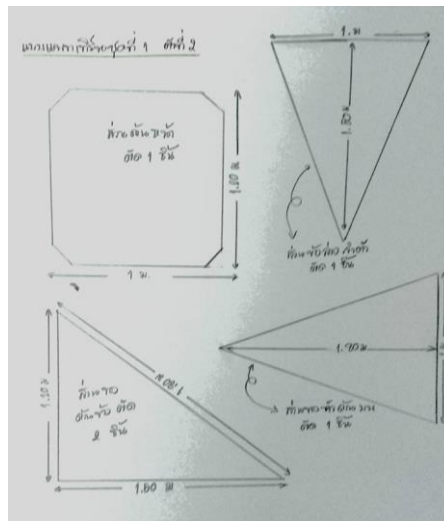
รูปภาพที่ 45 ขั้นตอนการประกอบชิ้นงานวิทยานิพนธ์ชุด “พื้นที่แห่งความสุข”

ชื่อผลงาน : ตัวแม่

ขนาด : 200x200x150 cm

เทคนิค : เย็บผ้า

ขั้นตอนการสร้างชิ้นงานวิทยานิพนธ์ชุด “พื้นที่แห่งความสุข” ชั้นที่ 2

รูปภาพที่ 46 การสร้างแบบแปลนทึนของชิ้นงาน

รูปภาพที่ 47 รายละเอียดของผลงาน

โครงและการประดับตกแต่งชิ้นงานที่ยังไม่เสร็จสมบูรณ์ดี

รูปภาพที่ 48 รายละเอียดของผลงาน

รายละเอียดของดวงตาในตัวชิ้นงาน

รูปภาพที่ 49 รายละเอียดของผลงาน

รายละเอียดของปีกและรายละเอียดทางด้านข้างของชิ้นงาน

รูปภาพที่ 50 รายละเอียดของผลงาน

รายละเอียดของลาวดลายบนชิ้นงาน

รูปภาพที่ 51 รายละเอียดของผลงาน
รายละเอียดของประดับตกแต่งบนชิ้นงาน

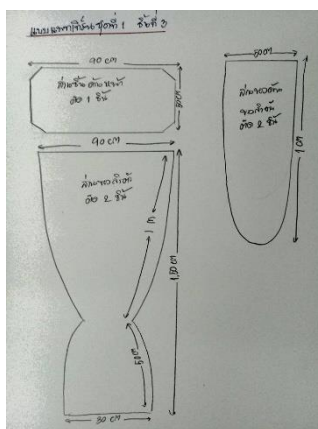

รูปภาพที่ 52 รายละเอียดของผลงาน
รูปด้านหลังของชิ้นงานที่ยังตกแต่งไม่เรียบร้อยดี

รูปภาพที่ 53 ผลงานสมบูรณ์

ขั้นตอนการสร้างชิ้นงานวิทยานิพนธ์ชุด “พื้นที่แห่งความสุข” ชั้นที่ 3

รูปภาพที่ 54 การสร้างแบบแพทเทิร์นของชิ้นงาน

รูปภาพที่ 55 รายละเอียดของผลงาน

รูปทางด้านหน้าของชิ้นงาน

รูปภาพที่ 56 รายละเอียดของผลงาน

การวางและประดับตกแต่งของดวงตาชิ้นงาน

รูปภาพที่ 57 รายละเอียดของผลงาน
ส่วนประกอบของครีบที่อยู่ในชิ้นงาน

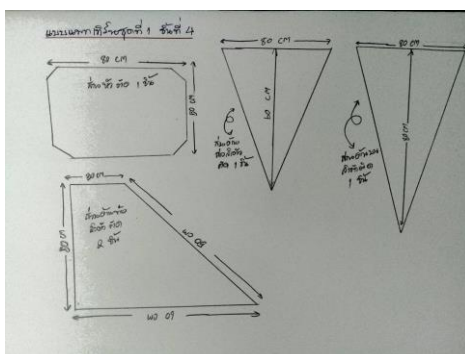

รูปภาพที่ 58 รายละเอียดของผลงาน
รูปด้านหน้าและด้านข้างของชิ้นงาน

รูปภาพที่ 59 ผลงานสมบูรณ์

ขั้นตอนการสร้างชิ้นงานวิทยานิพนธ์ชุด “พื้นที่แห่งความสุข” ชั้นที่ 4

รูปภาพที่ 60 การสร้างแบบแพทเทิร์นของชิ้นงาน

รูปภาพที่ 61 รายละเอียดของผลงาน
ส่วนประกอบและการตกแต่งของดวงตาในชิ้นงาน

รูปภาพที่ 62 รายละเอียดของผลงาน

รูปทางด้านหน้าของชิ้นงานที่ตกแต่งยังไม่เสร็จดี

รูปภาพที่ 63 ผลงานสมบูรณ์

ตัวตุ๊กตาที่ประกอบภายในผลงาน

รูปภาพที่ 64 รายละเอียดของผลงาน

รูปภาพที่ 65 รายละเอียดของผลงาน

รูปภาพที่ 66 รายละเอียดของผลงาน

รูปภาพที่ 67 รายละเอียดของผลงาน

รูปภาพที่ 68 รายละเอียดของผลงาน

รูปภาพที่ 69 รายละเอียดของผลงาน

รูปภาพที่ 70 รายละเอียดของผลงาน

รูปภาพที่ 71 รายละเอียดของผลงาน

รูปภาพที่ 72 รายละเอียดของผลงาน

รูปภาพที่ 73 รายละเอียดของผลงาน

รูปภาพที่ 74 รายละเอียดของผลงาน

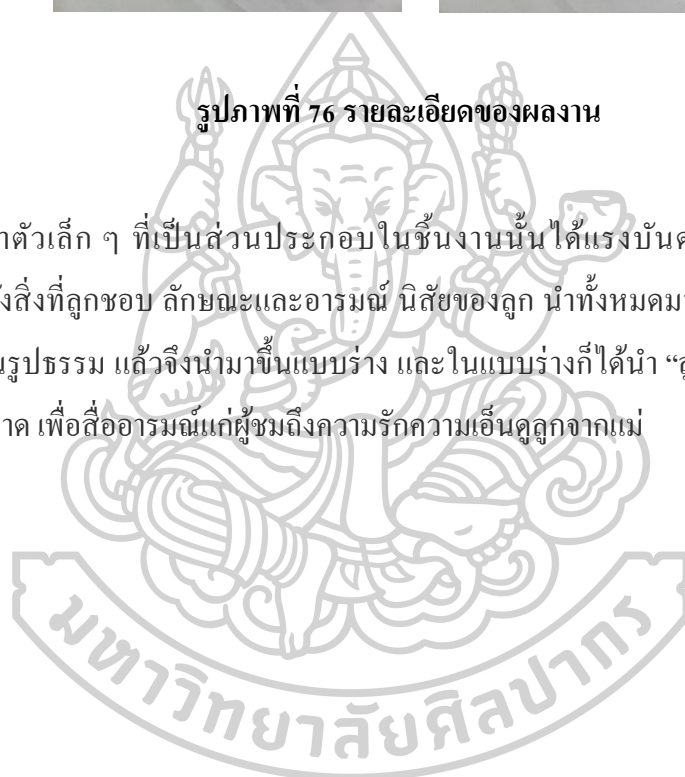

รูปภาพที่ 75 รายละเอียดของผลงาน

รูปภาพที่ 76 รายละเอียดของผลงาน

ตุ๊กตาตัวเล็ก ๆ ที่เป็นส่วนประกอบในชิ้นงานนั้นได้แรงบันดาลใจมาจากลูกของผู้สร้างสรรค์ ทั้งสิ่งที่ลูกชอบ ลักษณะและอารมณ์ นิสัยของลูก นำทั้งหมดมารวมกันและกลั่นกรองออกมาให้เป็นรูปธรรม แล้วจึงนำมาขึ้นแบบร่าง และในแบบร่างก็ได้นำ “ลูก” มาเป็นตัวกำหนดสี สิ่งตกแต่ง ขนาด เพื่อสื่ออารมณ์แก่ผู้ชมถึงความรักความเอ็นดูลูกจากแม่

ผลงานสมบรูณ์ ชุด “พื้นที่แห่งความสุข”

รูปภาพที่ 77 ผลงานสมบรูณ์ ชุด “พื้นที่แห่งความสุข”

รูปภาพที่ 78 ผลงานสมบรูณ์ ชุด “พื้นที่แห่งความสุข”

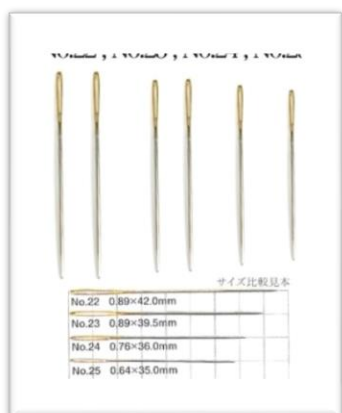

รูปภาพที่ 79 ผลงานสมบูรณ์ ชุด “พื้นที่แห่งความสุข”

รูปภาพที่ 80 ผลงานสมบูรณ์ ชุด “พื้นที่แห่งความสุข”

วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ มีดังนี้

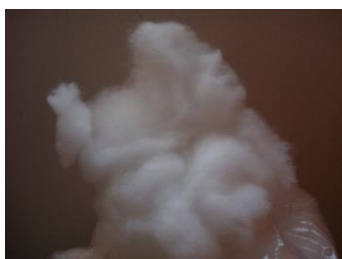
เข็มเย็บผ้าหลายขนาด

ด้ายวินัสเบอร์ 20

ด้ายวินัสเบอร์ 60

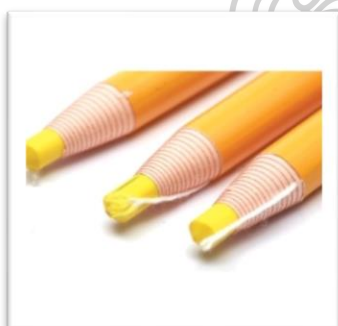
ใยสังเคราะห์เกรด A

ผ้าดิบ ลาย 1 และ ลาย 2

ผ้าสีลาบจุด

สีเขียนผ้า

จักรเย็บผ้า

กรรไกรตัดผ้า

กระดุมเม็ด

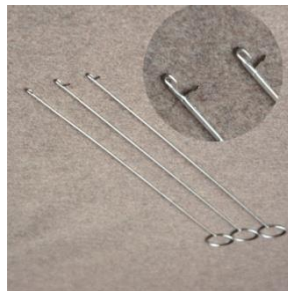
กระดุมอีก

สายวัด

ไม้บรรทัด

ที่กลับผ้า

เข็มหมุด

ไหมพรม

ผ้ามุ้ง

ผ้าแก้ว

รูปภาพที่ 81 วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1

สรุปกระบวนการสร้างสรรค์

กระบวนการสร้างสรรค์หลักในการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ที่นำมาใช้ในบทที่ 3 ของวิทยานิพนธ์ทั้งหมดมีดังนี้ กระบวนการตัดเย็บ การประกอบของชิ้นผ้า และการสร้างแบบการตัดเย็บ โดยในผลงานวิทยานิพนธ์ทั้งหมดได้นำหลักการเย็บผ้าและประดับตกแต่งมาใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน ถือเป็นกระบวนการทางด้านการตัดเย็บและด้านงานศิลปะ ในการสร้างสรรค์ประติมากรรม 3 มิติ โดยใช้การตัดเย็บเป็นกระบวนการหลักของการสร้างผลงาน

การสร้างสรรค์ผลงานชุด “พื้นที่แห่งความสุข” ผู้วิจัยได้ค้นคว้าหาข้อมูลเกี่ยวกับการเลี้ยงดูบุตรในด้านต่าง ๆ โดยค้นคว้าจากงานวิจัยเกี่ยวกับการเลี้ยงดูบุตรอย่างไรให้บุตรมีความสุขทั้งทางร่างกายและทางจิตใจ ผู้วิจัยได้ค้นคว้าข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์และนำประสบการณ์ตรงนั้นมาประมวลเป็นข้อมูล เพื่อสร้างรูปทรงให้สอดคล้องกับแนวความคิด มีการทดลองสร้างต้นแบบเพื่อให้ผลงานสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์เป็นไปตามแบบร่างที่ได้วาดแผนการตัดเย็บไว้ การสร้างผลงานเป็นไปตามจินตนาการเพื่อสื่อถึงตัวการ์ตูนที่ลูกชอบ แสดงถึงความสุขของแม่กับลูก และให้เห็นถึงความสอดคล้องกับเนื้อหาและข้อมูลต่าง ๆ นำมาถ่ายทอดในรูปแบบประติมากรรม 3 มิติ

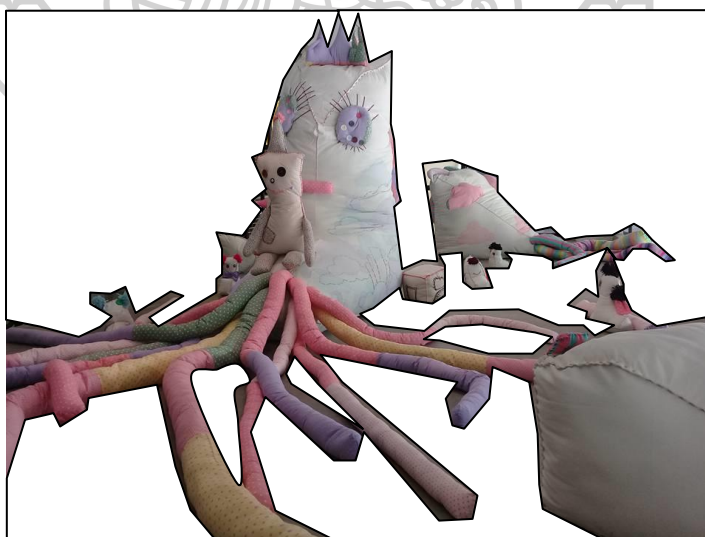
บทที่ 4

การวิเคราะห์และการแก้ปัญหาในการสร้างสรรค์

การทำงานวิทยานิพนธ์ครั้งนี้มีการทำอย่างเป็นระบบ ทั้งขั้นตอนหรือวิธีการสร้างสรรค์ และกระบวนการทำงานทางความคิด เพื่อให้การสร้างสรรค์ผลงานได้บรรลุตามจุดมุ่งหมายที่ได้ตั้งไว้ ดังนั้นจึงรวบรวมผลงานจากแนวความคิดเพื่อถ่ายทอดความรู้สึกออกมาเป็นผลงานศิลปะที่สร้างสรรค์ ด้วยวิธีการทางด้านเทคนิคสื่อผสม ดังนั้นการดำเนินงานสร้างสรรค์ผลงานในครั้งนี้จึงต้องอาศัยในการสร้างระบบการทำงานและความเข้าใจทางด้านศิลปะเป็นอย่างดีของผู้สร้างสรรค์ผลงาน และได้มีการนำสิ่งที่ผู้สร้างสรรค์ได้ทำขึ้นนั้นมาต่อยอดและทำการพัฒนาต่อให้ผลงานมีความเป็นสากลเป็นที่ยอมรับของบุคคลทั่วไปได้อย่างแพร่หลาย

การสร้างสรรค์ผลงานนั้นล้วนแล้วมีแต่ปัญหา แต่หากถ้าปัญหานั้นมีการแก้ปัญหอย่างเป็นระบบเป็นขั้นเป็นตอนแล้วนั้น จะสามารถแก้ปัญหาเหล่านั้นได้ ในการสร้างสรรค์ผลงานทางศิลปะก็เช่นเดียวกันก็มีการแก้ปัญหอย่างเป็นระบบเพื่อให้ผลงานสร้างสรรค์ได้บรรลุตามเป้าหมายที่ได้ตั้งไว้ โดยผ่านกระบวนการทางความคิด การตีความ การรวบรวมข้อมูล และประสบการณ์จึงจะสามารถสร้างผลงานทางศิลปะได้อย่างลงตัว

การวิเคราะห์ที่ว่าง (Space) วิทยานิพนธ์ชุดที่ 1

รูปภาพที่ 82 การวิเคราะห์ที่ว่าง (Space) วิทยานิพนธ์ชุดที่ 1

ในงานทัศนศิลป์หรืองานออกแบบทั้งสองมิติและสามมิติ ที่ว่าง (space) เป็นส่วนประกอบสำคัญที่ทำให้ผลงานเกิดความงาม ความน่าสนใจ โดยธรรมชาติแล้วที่ว่างเป็นสิ่งที่ค่อนข้างซับซ้อน

เพราะเราไม่สามารถกำหนดที่ว่างให้เป็นรูปทรงได้เองด้วยตาเปล่า บทบาทของที่ว่างจะปรากฏก็ต่อเมื่อมีทัศนธาตุอื่นๆ มาแสดงหรือแทนที่ ทัศนศิลป์แต่ละประเภทใช้ที่ว่างต่างกันไปตามลักษณะของงาน จิตรกรรมใช้ที่ว่างที่เป็น 2 มิติ แต่อาจทำให้เกิดการลวงตาเห็นเป็น 3 มิติได้ด้วยการนำทัศนธาตุต่าง ๆ มาประกอบเข้าด้วยกัน ประติมากรรมใช้ที่ว่างจริงล้อมรอบผลงานและเจาะทะลุรูปทรงที่เป็น 3 มิติ สถาปัตยกรรมใช้ที่ว่างจริงเช่นเดียวกับประติมากรรมและยังมีที่ว่างให้เราสามารถเข้าไปอยู่ภายในได้

จากภาพที่ 77 พื้นที่บริเวณพื้นที่ ว่างที่ระบายสีขาวไว้ พื้นที่ว่างในผลงานและนอกผลงาน เมื่อที่ว่างบริเวณหนึ่งถูกกำหนดด้วยรูปทรงให้เกิดเป็นรูปร่างของโครงสร้างขึ้น พื้นที่ว่างที่มีอยู่ภายในงานจะช่วยในเรื่องของความโปร่งไม่แออัด เน้นความสบายตา โครงสร้างเมื่อเราสร้างสิ่งหนึ่งขึ้นในที่ว่าง เราเรียกวัดถุนั้นว่ารูปทรงและเรียกพื้นที่รอบ รูปทรงนั้นจะเห็นได้ว่าพื้นที่ว่าง ในงาน 3 มิติกับพื้นที่ว่างในและนอกผลงานมีความสัมพันธ์กันอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

พื้นที่ว่างในผลงานนี้ถูกจัดขึ้นมาเพื่อให้ผู้ชมโฟกัสไปที่ชิ้นงานมากขึ้น เพราะโดยธรรมชาติของมนุษย์นั้นจะมองเห็นและสนใจในสิ่งที่สะดุดตาเป็นอย่างแรก พื้นที่ว่างจึงถูกสร้างขึ้นมาเพื่อให้จุดเด่นไปตกที่ชิ้นงาน

การวิเคราะห์เส้น (Line) วิทยานิพนธ์ชุดที่ 1

รูปภาพที่ 83 การวิเคราะห์เส้น (Line) วิทยานิพนธ์ชุดที่ 1 ประเภทของเส้น

เป็นเส้นที่มีลักษณะตรงกันข้ามกับเส้นนอน คือเป็นเส้นที่เดินทางในแนวตั้ง ให้ความสมดุล มั่นคง แข็งแรง สูงสง่า พุ่งขึ้น จริงจัง และเจียบขริม เป็นสัญลักษณ์ของ ความถูกต้อง ซื่อสัตย์

มีความสมบูรณ์ในตัว เป็นผู้ดี จริงจังเคร่งขรึม สง่า ทะเยอทะยาน และรุ่งเรือง ทั้งนี้มาจากท่าทาง มนุษย์ เวลาตื่นตัวมีพลัง จะอยู่ในลักษณะยืนขึ้น มากกว่าการนอนราบ

จากภาพที่ 78 เส้นที่เกิดขึ้นภายในงานนั้น จะเห็นได้ว่าเส้นนั้นจะวิ่งจากด้านนอกของงาน วิ่งเข้าหาตัวงานที่เป็นจุดเด่นก็คือตัวผลงานชิ้นใหญ่ ตัวของงานที่เป็นตัวใหญ่เป็นเหมือนจุดนำ สายตา เพราะเวลาเรามองงานเราจะมองจากด้านล่างก็คือช่วงของที่อยู่พื้นและสายตาก็จะค่อยมอง ตามเส้นสีขาวที่แสดงให้เห็นตามภาพ ไปสู่จุดนำสายตาเป็นการแสดงถึงความมั่นคงหนักแน่น ตัว เส้นที่แสดงอยู่รอบเป็นการแสดงถึงการแผ่กระจายของเส้นแต่ผลงานทุกชิ้นนั้นถูกนำสายตาให้เข้าหา จุดเด่น

วิเคราะห์เส้นโดยนัย (Implied Line) วิทยานิพนธ์ชุดที่ 1

รูปภาพที่ 84 วิเคราะห์เส้นโดยนัย (Implied Line) วิทยานิพนธ์ชุดที่ 1

เส้นเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของโครงสร้างของศิลปะ ที่แสดงออกที่มีความหมายและให้ความรู้สึกเกี่ยวกับอารมณ์และจิตใจแก่ผู้ชม หรือให้ความหมาย ขนาด ความยาว และทิศทางที่เส้น ช่วยแสดงออกถึงความรู้สึกและอารมณ์ ของเรื่องราวที่เกิดจากเส้นตั้งให้ความรู้สึกสว่างม สร้างพื้นผิวลวดลายให้เห็นเด่นชัด ความรู้สึกที่เกิดจากทิศทางของเส้น เส้นทุกเส้นมีทิศทางคือ ทางนอน ทางตั้ง หรือทางเฉียงในแต่ละทิศทาง จะให้ความรู้สึกต่อผู้ดูต่างกัน จากภาพที่ 78 เส้นที่เป็นแกนกลางปรากฏขึ้นในผลงานเป็นเส้นที่นำสายตาโดยตัวงานถูกสร้างให้ใหญ่กว่าขนาดปกติ ซึ่งดึงดูดสายตาของผู้ชมผลงานจากจุดกลางและเชื่อมโยงไปยังผลงานชิ้นอื่นๆ ทำให้เกิดความรู้สึกถึงความสัมพันธ์ระหว่างชิ้นงานตัวใหญ่กับชิ้นงานตัวเล็ก เป็นเสมือนความสัมพันธ์ของแม่และลูก คูอบอุ่น น่ากอด

วิเคราะห์พื้นผิว (Texture) วิทยานิพนธ์ชุดที่ 1

รูปภาพที่ 85 วิเคราะห์พื้นผิว (Texture) วิทยานิพนธ์ชุดที่ 1

พื้นผิว หมายถึงบริเวณผิวนอกของสิ่งต่าง ๆ ที่ปรากฏให้เห็น รับรู้ได้ด้วยการรับสัมผัสทางตาและกายสัมผัส ก่อให้เกิดความรู้สึกในลักษณะต่าง ๆ กัน เช่น หยาบ ละเอียด มัน วาว ด้าน และขรุขระ พื้นผิวเป็นส่วนประกอบที่สำคัญของศิลปะอย่างหนึ่ง ที่ถูกนำมาใช้สร้างสรรค์ทัศนศิลป์ เพราะพื้นผิวสามารถก่อให้เกิดปฏิกิริยาทางด้านความรู้สึก รับรู้ได้ด้วยการรับสัมผัสทางตา และจับต้องได้ทางกายสัมผัส หน้าที่ของนักออกแบบและศิลปินก็คือ การนำเอาพื้นผิวในลักษณะ ต่าง ๆ มาใช้เพื่อสร้างสรรค์ความงาม พื้นผิวมีความสำคัญมากสำหรับการสร้างสรรค์ งานทัศนศิลป์

ลักษณะของพื้นผิวภายในงานนั้นเป็นพื้นผิวเดิมที่เกิดจากการทอผ้าและการสร้างพื้นผิวใหม่ การสร้างพื้นผิวใหม่นั้นเกิดจากการเย็บของผ้าที่มีลายทอและสีที่แตกต่างกันเหมือนการทับซ้อนให้เห็นถึงระดับของเนื้อผ้า ชั้นที่หนึ่ง ชั้นที่สอง และชั้นที่สาม เป็นพื้นผิวที่แตกต่างกันอย่างชัดเจน

การวิเคราะห์รูปทรง (Form) วิทยานิพนธ์ชุดที่ 1

รูปทรงจะมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิดกับรูปร่าง แต่รูปทรงมีความแตกต่างอย่างเห็นได้ชัดเจนที่สุดคือ รูปทรงมีลักษณะเป็น 3 มิติ นอกจากจะมีส่วนกว้างและส่วนยาวแล้ว จะแสดงส่วนหนาหรือส่วนลึกเพิ่มขึ้นอีกมิติหนึ่ง การที่จะศึกษาเรื่องรูปทรงอย่างลึกซึ้งควรจะศึกษาถึงลักษณะที่เด่นชัดอีกประการหนึ่งของรูปทรงก็คือ มวลและปริมาตร เพราะสิ่งนี้เป็นสิ่งที่สำคัญที่สร้างความแตกต่างระหว่างรูปร่างและรูปทรง ก็คือ รูปทรงจะมีมวลและปริมาตร เพราะสิ่งนี้ทำให้เกิดมิติจริง (Physical Space) ที่ทำให้วัตถุนั้นมีความกว้าง ยาว ลึก ทำให้เกิดความรู้สึก แน่นทึบหรือเป็นกลุ่ม เป็นก้อนที่จับต้องได้ วัตถุจะได้รูปทรงที่เกิดขึ้นอย่างอิสระไม่มีโครงสร้างแน่นอนเป็นมาตรฐาน

เหมือนกับรูปทรงเรขาคณิต และรูปทรงจากสิ่งมีชีวิต จะมีรูปทรงแปลก พิสดาร เลื่อนไหล ให้ความ
อิสระ และได้อารมณ์ความเคลื่อนไหว เป็นอย่างดี

รูปภาพที่ 86 การวิเคราะห์รูปร่าง (Form) วิทยานิพนธ์ชุด “พื้นที่แห่งความสุข”

รูปร่างของผลงาน เกิดจากการสร้างแบบให้มีรูปร่างอย่างง่าย มีความเป็นมวล เป็นก้อน ให้ความ
ความรู้สึกที่ นุ่ม น่ากอด น่าสัมผัส เหมาะกับเด็ก และเด็กสามารถจินตนาการต่อได้

รูปภาพที่ 87 การวิเคราะห์รูปร่าง (Form) วิทยานิพนธ์ชุด “พื้นที่แห่งความสุข”

รูปร่างในผลงานชิ้นนี้ เกิดจากความชอบของลูกบวกกับจินตนาการของแม่สร้างรูปร่างให้
มีความแปลกตาเน้นความน่ารักสดใส เพราะลูกชอบตัวการ์ตูนที่เกิดจากรูปทรงง่ายๆ สามารถจดจำ
ได้ดี จึงเกิดการตัดทอนรูปทรง เพื่อให้ตรงตามความชอบของลูก

รูปภาพที่ 88 การวิเคราะห์รูปร่าง (Form) วิทยานิพนธ์ชุด “พื้นที่แห่งความสุข”

รูปร่างนี้เกิดจากการเลียนแบบลักษณะท่าทางของลูก ที่ดูเป็นเด็กที่อารมณ์ดี ยิ้มเมื่อมีคนมาเล่นด้วย เป็นเด็กที่หัวเราะง่าย ไม่อแง ที่ผู้สร้างสรรค์ผลงานจึงสร้างบุคลิกนี้ขึ้น เป็นสิ่งที่อยู่ในอุดมคติที่มองเห็นและได้คลุกคลีอยู่ทุกวัน

รูปภาพที่ 89 การวิเคราะห์รูปร่าง (Form) วิทยานิพนธ์ชุด “พื้นที่แห่งความสุข”

รูปร่างนี้เกิดจากความสัมพันธ์ของลูกกับรูปร่างนี้มีความเกี่ยวข้องกันจากความชอบของเด็ก การ์ตูนที่ลูกดูนั้นมีลักษณะของความน่ารัก อวบอ้วนชวนให้ขบขันและเป็นที่ยึดจำได้ง่ายเพราะจากการสังเกตจะเห็นได้ว่าสิ่งไหนที่ลูกชอบนั้นลูกก็จะดูซ้ำๆ รูปร่างนี้จึงเกิดจากการสังเกตในรูปร่างของสิ่งที่ลูกชื่นชอบ

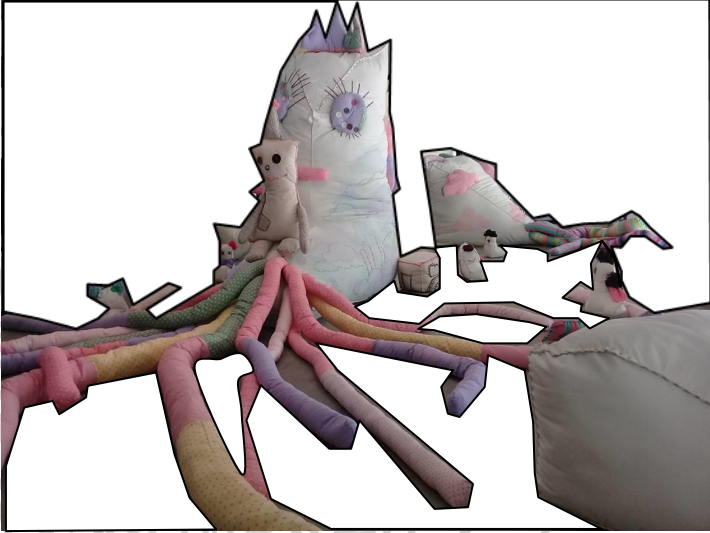

รูปภาพที่ 90 การวิเคราะห์รูปร่าง (Form) วิทยานิพนธ์ชุด “พื้นที่แห่งความสุข”

รูปร่างตามลักษณะทางกายภาพที่เกิดขึ้นจริงนั้นมาสร้างสรรค์ เพื่อให้เกิดการสอดคล้องกับผลงาน และความสัมพันธ์กับตัวผลงานทุกชิ้น

ตารางที่ 6 วิเคราะห์ด้านพื้นที่ว่างในผลงานวิทยานิพนธ์ ชุด “พื้นที่แห่งความสุข” วิเคราะห์พื้นที่ว่าง

ชื่อผลงาน	พื้นที่แห่งความสุข
ขนาด	สูง : 250 เซนติเมตร กว้าง : 200 เซนติเมตร ฐาน : 180 เซนติเมตร
เทคนิค	เย็บผ้า ใยสังเคราะห์
	 <p>ผลงานวิทยานิพนธ์ชุดนี้เป็นผลงานในลักษณะการจัดวาง เป็นการสร้างพื้นที่ใหม่โดยมีพื้นที่ว่าง เพื่อให้ผู้ชมเข้าถึงและมีส่วนร่วมภายในงานได้อย่างอิสระ</p>

ตารางที่ 7 วิเคราะห์ด้านเส้นในผลงานวิทยานิพนธ์ ชุด “พื้นที่แห่งความสุข” วิเคราะห์เส้น

ชื่อผลงาน	พื้นที่แห่งความสุข
ขนาด	สูง : 250 เซนติเมตร กว้าง : 200 เซนติเมตร ฐาน : 180 เซนติเมตร
เทคนิค	เย็บผ้า ใยสังเคราะห์
	 <p>มีเส้นที่เกิดจากโครงสร้างเรขาคณิตและเส้นโค้งมนปรากฏในงานเพื่อสร้างความรู้สึกที่แตกต่างกันภายในงานจะปรากฏให้เห็นรูปทรง โดยรอบตัดกับพื้นที่ว่างในอากาศ บอกขอบเขตบริเวณงานจริงเห็นได้โดยเส้นรอบนอกของตัวชิ้นงานแต่ละชิ้นในวิทยานิพนธ์ซึ่งจะมีลักษณะเป็นเส้นตั้งเส้นตรงเส้นโค้งเส้นนอกประกอบกันเพื่อก่อให้เกิดมิติทางสายตา</p>

ตารางที่ 8 วิเคราะห์ด้านสีในผลงานวิทยานิพนธ์ ชุด “พื้นที่แห่งความสุข” วิเคราะห์สี

ชื่อผลงาน	พื้นที่แห่งความสุข
ขนาด	สูง : 250 เซนติเมตร กว้าง : 200 เซนติเมตร ฐาน : 180 เซนติเมตร
เทคนิค	เย็บผ้า ใยสังเคราะห์
	 <p>สีที่ปรากฏขึ้นในงานนั้น เน้นให้มีความสว่าง สดใส โดยไล่สีขาวเป็นหลัก ในการสร้างรูปทรงแล้ว ตัดผ้าสีที่มีลายเล็กน้อยลงไปรูนไป เช่น ลายจุด ลายทาง นำมาตัดเย็บประกอบกัน ควบคุมให้สีเป็นไปในทางเดียวกันสีที่เลือกใช้ภายในงานจึงเป็น สีขาว สีชมพูอ่อน สีฟ้าอ่อน สีม่วงอ่อน สีเหลืองอ่อน เป็นต้น สีเหล่านี้มีความสดใสและสอดคล้องกับแนวความคิดของผู้สร้างสรรค์ผลงาน</p> <p>“สี” สามารถส่งผลกับจิตวิทยาของเด็กได้ เพราะสีนั้นเปรียบเสมือนการสื่อความหมายที่ไร้เสียงและท่าทางหากแต่เข้าใจได้ด้วยตัวเอง ในหนังสือคุณแม่และลูกในหลายๆเล่มนั้นจะมีการกล่าวถึงการใช้สีเพื่อการพัฒนาการมองเห็น สมอง และอารมณ์ของเด็ก โดยเฉพาะสีสันที่มาความสดใสและสะดุดตาจะยิ่งกระตุ้นความอยากรู้อยากเห็นของเด็ก ทำให้อยากเข้าไปลองเล่นลองสัมผัสสิ่งนั้น และเมื่อได้เข้าไปเล่นหรือสัมผัส จะทำให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ของเด็กขึ้น ซึ่งในการเรียนรู้นี้ส่งผลต่อการพัฒนาสมองของเด็กให้พร้อมที่จะเรียนรู้และเต็มโตสมวัย</p>

ตารางที่ 9 วิเคราะห์ด้านรูปร่างรูปทรงในผลงานวิทยานิพนธ์ ชุด “พื้นที่แห่งความสุข” วิเคราะห์รูปทรง

ชื่อผลงาน	พื้นที่แห่งความสุข
ขนาด	สูง : 250 เซนติเมตร กว้าง : 200 เซนติเมตร ฐาน : 180 เซนติเมตร
เทคนิค	เย็บผ้า ใยสังเคราะห์
	 <p>รูปร่างที่เกิดขึ้นเป็นรูปร่างทางเรขาคณิต ภายในงานจะเห็นเป็นรูปร่างสี่เหลี่ยม รูปร่างสามเหลี่ยม รูปร่างทรงกระบอก แล้วนำรูปทรงมาตัดทอน ต่อเติม บวกกับความต้องการของผู้สร้างให้มีความน่ารัก น่าสัมผัส เพื่อสร้างความรู้สึกที่อ่อนโยน รูปร่างเหล่านี้จึงนำมาสร้างสรรค์ให้เกิดเป็นรูปทรงที่มีการเลียนแบบจากท่าทางของแม่และลูก เพื่อแทนค่าการแสดงออก</p>

ตารางที่ 10 วิเคราะห์ด้านมิติในผลงานวิทยานิพนธ์ ชุด “พื้นที่แห่งความสุข” วิเคราะห์หมวด

ชื่อผลงาน	พื้นที่แห่งความสุข
ขนาด	สูง : 250 เซนติเมตร กว้าง : 200 เซนติเมตร ฐาน : 180 เซนติเมตร
เทคนิค	เย็บผ้า ใยสังเคราะห์
	 <p>ผลงานมีลักษณะเป็นสามมิติ มีความเป็นก้อน ตั้งอยู่บนพื้นที่ที่กำหนดไว้ และมีส่วนที่ยื่นออกมาสามารถปรับเปลี่ยนและเคลื่อนย้ายกลุ่มก้อนนั้นได้</p> <p>“มิติ” ในความหมายโดยทั่วไปนั้นหมายถึงสิ่งที่บอกคุณสมบัติของวัตถุ เช่น ความกว้าง ความยาว ความสูง ซึ่งทางผู้สร้างสรรค์ได้เอามิติมาใช้ในผลงาน นั่นคือการสร้างผลงานแบบสามมิติ คือมองได้ 360 องศา เพื่อง่ายต่อการเข้าถึงผลงานของผู้ชม และทำให้ผู้ชมนั้นมีส่วนร่วมในผลงาน</p>

ตารางที่ 11 วิเคราะห์ประเด็นด้านเนื้อหาเรื่องราวและวิเคราะห์ปัญหาที่เกิดขึ้น ผลงานวิทยานิพนธ์ ชุด “พื้นที่แห่งความสุข”

ชื่อผลงาน	พื้นที่แห่งความสุข
ขนาด	สูง : 250 เซนติเมตร กว้าง : 200 เซนติเมตร ฐาน : 180 เซนติเมตร
เทคนิค	เย็บผ้า โยสังเคราะห์
วิเคราะห์เนื้อหาและเรื่องราว	เรื่องราวที่เกิดขึ้นเป็นประสบการณ์ตรง เป็นความรู้สึกพิเศษระหว่างแม่กับลูกเป็นความสัมพันธ์ที่แม่มีความรักอย่างเต็มเปี่ยม ลูกจะรู้จักแม่เป็นคนแรกและเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ จากคนเป็นแม่ แม่และลูกมีความใกล้ชิดกันอยู่ตลอดเวลาผลงานนั้นจึงแสดงออกถึงความรักและความผูกพันระหว่างแม่ลูก ให้เป็นที่ประจักษ์แก่สายตาของบุคคลทั่วไป
วิเคราะห์ปัญหาที่เกิดขึ้น	<ol style="list-style-type: none"> 1. ผลงานขนาดใหญ่ ไม่สามารถทรงตัวได้ด้วยตัวเอง จึงทำให้ไม่สามารถขยับหรือเคลื่อนย้ายได้อย่างคล่องตัว 2. การสร้างชิ้นงานบางส่วนเกิดจากความคิดในหัวแบบคร่าวๆแล้วนำมาสร้างผลงานเลยโดยไม่ผ่านการร่างต้นแบบ 3. ผลงานนี้ผู้สร้างสรรค์ได้ทำการตัดเย็บเพียงผู้เดียว และในผลงานนั้นมีขนาดใหญ่ ทำให้มีบางจุดในผลงานที่การตัดเย็บไม่เรียบร้อยดี 4. วัสดุที่ใช้ในการสร้างชิ้นงานส่วนใหญ่มีขนาดใหญ่และบุด้วยโยสังเคราะห์ ทำให้น้ำหนักมาก เคลื่อนย้ายไม่ค่อยสะดวกมากนัก 5. ในบางชิ้นงานนั้นมาจากแบบที่ขึ้นในหัว ไม่มีแบบร่างที่เป็นชิ้น ทำให้ในตัวชิ้นงานบางชิ้นมีรูปร่างที่ผิดไปจากที่ตั้งใจไว้
แนวทางการแก้ไขปัญหา	<ol style="list-style-type: none"> 1. ออกแบบผลงานใหม่ โดยออกแบบให้ฐานสามารถแข็งแรงมากพอให้ทรงได้ด้วยตัวเอง 2. ร่างแบบชิ้นงานก่อนที่จะนำมาสร้างเป็นผลงานจริงก่อนเสมอ 3. จัดสรรระยะเวลาและรูปแบบในการเย็บให้เป็นที่เรียบร้อยและสมควรกับชิ้นงานมากขึ้น 4. เปลี่ยนวัสดุตรงเนื้อผ้าให้มีความนุ่ม เพราะในชิ้นงานนี้ใช้ผ้าดิบซึ่งมีความแข็งกระด้าง จึงควรเปลี่ยนวัสดุทางด้านผ้าให้มีความรู้สึกอ่อนโยนแก่ผู้สัมผัสมากขึ้น

รูปภาพที่ 91 ผลงานวิทยานิพนธ์ชุด “พื้นที่แห่งความสุข”

ชื่อผลงาน พื้นที่แห่งความสุข

วันที่สร้างสรรค์ผลงาน มิถุนายน – กรกฎาคม 2560

ขนาด ทั้งหมดแปรผันตามพื้นที่จัดแสดงผลงาน

เทคนิค เย็บผ้า ใสใยสังเคราะห์ ประดับตกแต่ง

สรุปการวิเคราะห์ผลงานสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ ชุด “พื้นที่แห่งความสุข”

จากการวิเคราะห์ผลงานสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ชุดนี้ด้วยการจำแนกเป็นทัศนธาตุที่หลากหลายแล้ว จะเห็นได้อย่างชัดเจนในเรื่องของ เส้น สี รูปร่าง รูปทรง มวล พื้นที่ว่าง ที่เกิดขึ้นที่เกิดขึ้นภายในงาน รวมถึงในด้านการวิเคราะห์ของเนื้อหาแนวความคิดในผลงานสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ ทำให้เกิดความชัดเจนขึ้นในด้านการประมวลความคิดและการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์

เนื้อหา ผลงานวิทยานิพนธ์ชุด “พื้นที่แห่งความสุข” นี้เป็นผลงานที่มีแรงบันดาลใจจากลูกทั้งสองคน เป็นประสบการณ์ที่น่าจดจำและควรค่าแก่การบันทึก ทุกวินาทีที่ความเป็นแม่ได้ใกล้ชิดลูก ได้สร้างกิจกรรมร่วมกันกับลูกจนเกิดเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงาน ทัศนธาตุแห่งการมองเห็นหรือส่วนประกอบต่าง ๆ ที่สำคัญในงานศิลปะ ได้แก่ จุด เส้น สี น้ำหนัก รูปร่าง รูปทรง และพื้นผิว เป็นต้น ซึ่งสามารถนำส่วนประกอบต่าง ๆ มาสร้างเป็นงานศิลปะในรูปแบบประติมากรรม ซึ่งจะให้ความรู้สึกที่ต่างกันไป ทัศนธาตุสามารถสร้างอารมณ์ต่าง ๆ กับผู้ชมผลงาน จึงเป็นความรู้พื้นฐานที่ประกอบกันของทัศนธาตุ จึงเป็นสิ่งสำคัญต่อการวิเคราะห์ผลงานและสามารถนำมาพัฒนาในงานประติมากรรม ทำให้เข้าใจมุมมองต่าง ๆ ในการสร้างสรรค์ ผลงานวิทยานิพนธ์นี้เป็นผลงานที่ใช้เทคนิคการตัดเย็บเพื่อให้เกิดความสวยงาม พื้นที่ว่างที่เกิดขึ้นในผลงานสร้างสรรค์เพื่อเป็นพื้นที่แก่ผู้ชมที่จะได้มีส่วนร่วมในการสร้างสรรค์

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะในการสร้างสรรค์

ในการศึกษาวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ถือเป็นความสำคัญและความสำเร็จส่วนหนึ่งของการสร้างสรรค์ทำให้เกิดความรู้ความสามารถในการแสดงออกถึงความรักและความผูกพันระหว่างแม่และลูก และยังช่วยให้รับรู้ถึงคุณค่าหรือแนวทางในการช่วยส่งเสริมและการสร้างความสุขบนพื้นที่ระหว่างแม่และลูก ซึ่งอาจนำสิ่งต่าง ๆ ที่ได้เหล่านี้เป็นจุดเริ่มต้นเพื่อสร้างสรรค์ผลงานศิลปะจากหัวข้อวิทยานิพนธ์ “พื้นที่แห่งความสุข” ได้แสดงออกโดยการถ่ายทอดผ่านการสร้างผลงานประติมากรรม 3 มิติ ได้เห็นถึงเรื่องราวของความรักความผูกพัน การเอาใจใส่ การดูแล ของแม่และลูก อีกทั้งความสุขที่ได้เลี้ยงดูลูกทำให้เกิดเป็นแรงบันดาลใจต่อผู้สร้างสรรค์ การแสดงออกถึงความรักความผูกพัน เพื่อให้ทุกคนได้ตระหนักถึงคุณค่าทางจิตใจ การนึกคิดของความสัมพันธ์ระหว่างแม่และลูกที่คงอยู่ตลอดไป

ความรักความผูกพันนั้นเป็นเรื่องของสัมพันธ์ภาพของแม่และลูกที่เกิดขึ้นตั้งแต่ตั้งครรภ์เป็นระยะเวลาเก้าเดือนจนกระทั่งลูกลืมตาดูโลก สายสัมพันธ์เหล่านี้เป็นเรื่องของความรู้สึกและจิตใจที่ผู้สร้างสรรค์นั้นต้องการแสดงออกให้เป็นที่ประจักษ์ต่อสังคมเพื่อบอกกล่าวโดยผ่านผลงานการสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมสามมิติ สำหรับการสร้างสรรค์ผลงาน “พื้นที่แห่งความสุข” ได้ใช้ศิลปะสามมิติการเย็บผ้าเป็นรูปแบบในการนำเสนอ ซึ่งอาจเป็นวิธีการเฉพาะในการนำเสนออีกวิธีหนึ่งที่น่าสนใจ ทั้งนี้สามารถศึกษาทำการวิเคราะห์ข้อมูลในการพัฒนาผลงานในรูปแบบการจัดวางในพื้นที่ ๆ เหมาะสม

ผู้สร้างสรรค์เลือกใช้งานสามมิติในการถ่ายทอดผลงานสร้างสรรค์ซึ่งเกิดจากความคิดรวบยอดทั้งหมดของการแสดงออก ผลงานชุดนี้เจตนาสำคัญคือ การบอกกล่าวถึงความรักความผูกพัน การศึกษาและสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ชุดนี้ เนื้อหาสาระทั้งหมดได้รวบรวมเป็นเอกสารที่เห็นถึงขั้นตอนปฏิบัติงานในการสร้างสรรค์ในเนื้อหาสาระที่ได้กล่าวถึงขั้นตอนตั้งแต่เริ่มต้นจนกระทั่งเป็นผลงานสามมิติ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมที่แสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างแม่กับลูก โดยนำเสนอผลงานในรูปแบบ ของประติมากรรมที่สร้างรูปทรงที่มาจากความชอบของลูก
2. เพื่อศึกษา ผลงานของศิลปินที่เป็นแรงบันดาลใจและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง
3. เพื่อศึกษาเทคนิคการสร้างสรรค์ผลงาน เช่น การสร้างรูปทรงรูปทรงต่างๆ การตัดเย็บและบุใยสังเคราะห์

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การสร้างสรรค์นี้ ได้เริ่มจากการเปิดสมุดภาพของลูกของสร้างสรรค์เพื่อศึกษาถึงการเจริญเติบโต และทางผู้สร้างสรรค์ได้ทำการสอบถามกับคุณแม่พร้อมถึงคุณหมอที่ทำคลอดให้กับผู้วิจัย ทั้งเรื่องการดูแลตั้งแต่วัยเยาว์และค่อยๆเติบโตขึ้น

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้สร้างสรรค์ทำการวิเคราะห์ข้อมูล โดยสอบถามจากคุณหมอที่ทำคลอดผู้วิจัย อ่านหนังสือและบทความวิจัยของคุณหมอที่เกี่ยวข้องกับแม่และเด็ก ทั้งเรื่องการเจริญเติบโต การเลี้ยงดู และจิตวิทยาของเด็ก

สรุปผลการสร้างสรรค์

ผู้สร้างสรรค์ได้ทำการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับผลงานของศิลปินท่านที่เป็นแรงบันดาลใจ โดยศึกษาในเรื่องของผลงาน วิธีการ วัสดุ แนวความคิด แล้วจึงนำมาเปลี่ยนแปลง ประยุกต์ใช้ในแบบของผู้สร้างสรรค์เอง

อภิปรายผลการวิจัย

ในผลงานงานนี้ ผู้สร้างสรรค์ได้หยิบยกเอาความผูกพันของแม่และลูกมากลั่นกรองเป็นชิ้นผลงาน ซึ่งในตัวตัวของผลงานนั้นผู้สร้างสรรค์ได้นำเอาแนวทางวิธีทำ แรงบันดาลใจมาจากศิลปินและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง และนำมาบูรณาการกับเรื่องของการดูแลและส่งเสริมพัฒนาการ

แม่และเด็กในเรื่องต่างๆ แล้วจึงได้เป็นผลงาน “พื้นที่แห่งความสุข” ที่สื่ออารมณ์ถึงความรักความผูกพันของแม่และลูก

ข้อเสนอแนะ

ผู้ชมส่วนใหญ่มักจะกล่าวถึงวัสดุ ส่วนประกอบชิ้นงานบางชิ้นมีน้ำหนักที่มากเกินไป ทำให้เป็นอันตรายแก่เด็กๆ ที่เข้ามาเล่นหรือสัมผัส ประเภทของผ้าที่ใช้เย็บมีความหยาบกระด้างเกินไป คำแนะนำและคำติชมจากผู้ชมในครั้งนี้ ผู้สร้างสรรค์จะนำไปพัฒนาและปรับปรุงผลงานในครั้งต่อ

รายการอ้างอิง

DIY, M. (2554). "ไอเดียทำ ปอม ปอม ใหม่พรม อย่างง่าย ๆ." Retrieved 20 มิถุนายน 2560, from <http://maybediy.blogspot.com/2011/10/easy-little-pom-pom.html>.

Flanagan, J. (2559). "The Pale Rook ". Retrieved 24 กรกฎาคม 2560, from <https://thepalerook.com/>

horiuchi, t. (2558). "Multiple Hammock No. 1." Net<http://www.archdaily.com/297941/meet-the-artist-behind-those-amazing-hand-knitted-playgrounds>.

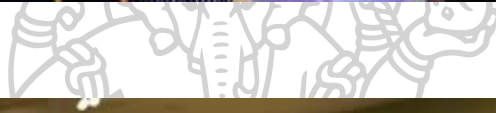
เทรู่โกะ (2559). พุดกับลูกสไตร์คุณแม่ญี่ปุ่น. sandclock book.

คิโซ, ค. (2560). สมองอังกริยะสร้างได้เอง ไอดีซี พรีเมียร์, บจก.

บ้านและสวน (2560). "7 วิธี เย็บผ้าขั้นพื้นฐาน สำหรับมือใหม่หัดเย็บ." Retrieved 20 มิถุนายน 2560, from <http://www.baanlaesuan.com/60956/diy/basic-stitches/>.

บุญญพัฒน์ (2559). อิทธิพลของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่. กรุงเทพฯ.

ภาคผนวก

การจัดแสดงผลงานของผู้สร้างสรรค์ ได้จัดขึ้นที่ วิทยาลัยเพาะช่าง พร้อมกับเพื่อนนักศึกษา เพื่อทำการเผยแพร่ให้เป็นที่ประจักษ์ต่อผู้คนที่สนใจในการชมผลงานศิลปะ ได้มีการตอบรับเป็นอย่างดีจาก คณะอาจารย์และเพื่อนที่ได้มาชมผลงาน การจัดนิทรรศการในครั้งนี้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	คาริกา พันธุ์เพ็ง
วัน เดือน ปี เกิด	27 มิถุนายน 2532
สถานที่เกิด	โรงพยาบาลอุบลราชธานี
วุฒิการศึกษา	ปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏนครบุรี
ที่อยู่ปัจจุบัน	367 ม.1 ถ.มิตรภาพ ต.มิตรภาพ อ.สีคิ้ว จ.นครราชสีมา 30140

